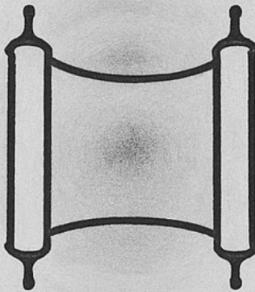

ב"ס"ד

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבְּיוֹן עֲנֵנִיו דְּלִילִית רַבְּתָא דְּאַחַד

לע"נ

ר' לוי יצחק בנו ברוך שניאור

Dedicated By:

ר' נחום אהרון & חייה ליטשאואויסקי

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲגַנּוֹ דָּלִי"ת רְבַתָּא דָאַחַד

Introduction

This profound discourse by the Mitteler Rebbe, Rabbi DovBer Schneuri (1773–1827), second Rebbe of Chabad, explores the mystical significance of the *Daled Rabbah* in the word *Echad* (אחד), which we recite daily in the Shema. Delivered within the thematic cycle of Elul and Tishrei, it unpacks deeply Kabbalistic and Chassidic ideas about Malchus, Teshuvah, and the Divine Crown (*Kesser*), especially through the lens of the souls of Israel, their supernal root, and their cosmic function. The discourse bridges the highest abstractions of Divine Will and Pleasure with the actual experiential life of a Jew—especially during times of Teshuvah, Torah, and future Redemption.

To understand the matter of the large Dalet of "Echad,"
which is the level of Leah, that is made from the level of Malchus of Tevunah, which is the aspect of the Backside of Imma (Mother), etc.—behold, from my flesh I shall see [God]...

For it is known that there are two types of thought: One is inner thought, which is close in quality to the subtlety of the intellect, only that it is the externality and backside of comprehension and intellect. And this is called the backside of Imma, and also called Malchus of Tevunah (for Yesod of SaG and Tevunah are called the "lower Abba and Imma" as is known).

And just as we see in every intellect and analytical reasoning, that it cannot exist as actual intellect and comprehension of something unless it is grasped in thought—to think and deeply analyze that intellect—and this is called analytical thought, which is extremely subtle, yet in relation to the essence of the intellect, it is still external.

And it is called "intellectual thought" and not just simple thought. And this means that it does not yet have letters of thought, only simple thought in the mode of analysis alone—not like one who observes something in his imagination without letters—this is imaginative thought and not analytical thought at all.

And the division of letters of thought is what is called Leah, which is made from the intellectual analytical thought above. And this is the aspect of the Partzuf of Leah, which is made from the externality and backside of Imma.

לְהַבֵּין עֲגַנּוֹ דָּלִי"ת רְבַתָּא דָאַחַד שֶׁהוּא בְּחִנָּת לְאָה
שְׁנַעֲשָׂו מִבְּחִנָּת מְלָכּוֹת דְּתַבּוֹנָה שֶׁהוּא בְּחִנָּת
'אַחֲרִים דָאַיָּמָא כֵי, הַפָּה מִבְּשָׁרִי אַחֲזָה כֵי

לְהִיּוֹת יְדוּעַ שְׁנִישׁ בְּיַד מִנִּי מִחְשָׁבּוֹת, א' מִחְשָׁבָה
פְּנִימִית שֶׁהָיא קְרוּבָה בָּעֵדֶךְ דְּקָוֹת הַשְּׁכָל רַק שֶׁהָיא
בְּחִנָּת חִיצׁוֹנִית וְאַחֲרִים שֶׁל הַשְּׁנָה וְהַשְּׁכָל וְהָוָה
הַנִּקְרָא בְּחִנָּת אַחֲרִים דָאַיָּמָא וְגַם נִקְרָאת מְלָכּוֹת
דְּתַבּוֹנָה

דִּישׁ"ס וְתַבּוֹנָה נִקְרָאים או"א מִפְּאָא כִּידּוּעַ, וּכְמוֹ)
שָׁאַנְחָנוּ רֹאִים בְּכָל שְׁכָל וּסְכָרָא עִוּנִית שָׁאֵי
אָפָּשָׁר לְהִיּוֹת בְּמִצְאֹת שְׁכָל וְהַשְּׁנָה זָכָר מִה בְּלִי
שְׁתַהְיָה נִתְפְּסָת בְּמִחְשָׁבָה לְהַשְׁבָּב וְלָעִין בְּעִוּן בְּאָוֹת
(הַשְּׁכָל

וּנִקְרָאת מִחְשָׁבָת שְׁכָל וְלֹא מִחְשָׁבָה סְתִמָּם, וְהַעֲנָנוּ
שָׁאַיִן בָּה אָוֹתִיות מִחְשָׁבָה עַדְיוֹ רַק מִחְשָׁבָה פְּשׁוּטוֹ
בְּבְחִנָּת עִוּן לְבַד, וְלֹא כְּמוֹ הַסּוֹקֵר בְּמִחְשָׁבָה ذָכָר
מַה בְּלִיאָה הַתְּחִלּוֹת אָוֹתִיות

שָׁזָהוּ מִחְשָׁבָה דָמִינוֹת וְלֹא מִחְשָׁבָה עִוּנִית כָּלְלָה,
וְהַתְּחִלּוֹת אָוֹתִיות הַמִּחְשָׁבָה הוּא הַגְּנָקְרָא לְאָה
שְׁנַעֲשָׂה מִבְּחִנָּת מִחְשָׁבָת שְׁכָל עִוּנִית הַבְּלִזְהָה
בְּחִנָּת פְּרַצּוֹף לְאָה שְׁנַעֲשָׂה מִחְיִצּוֹנִית וְאַחֲרִים
דָאַיָּמָא

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵינוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

(As it is written regarding the division of letters of thought, that they come from the five Gevurot—M"N"TZ"Ch—of Imma, etc. This is above the level of thought without letters, which is called imaginative thought, like in an infant or animal, etc.)

And this is the meaning of “The voice of the turtledove is heard...” (Shir HaShirim 2:12). Thus, there are three levels of thought within thought: one is intellectual thought (above), one is thought with letters, which is called speech within thought, and one is imaginative thought, like someone imagining a certain act.

Like imagining something in thought, the level of action within thought. And the heels do not enter into the head of Rachel; this is the end of the letters of thought within speech.

And this is the meaning of the large Dalet—its greatness relates to the greatness of speech, as it exists in its root, in the letters of thought. It is called speech within thought, flowing from the above-mentioned intellectual thought.

And therefore the Dalet is large—because a single or two letters in thought include many multiple utterances. As is known: what one thinks in thought in a brief moment would take hours to express in speech. So one thought includes many things.

Even though it is a lower level within thought compared to the higher intellectual thought without letters, nevertheless it is a greatness of speech in general, relative to the detail. From a general unit comes many particulars.

Like "they call to one another" (Yeshayahu 6:3)—that they call within thought. And this is called speech within thought, which is called great speech, because of its greatness.

And this is the idea with all large letters in the Tanach, like the large Dalet, or the large Alef of "Adam" (in Divrei HaYamim), etc. As is known, large letters correspond to Binah, medium-sized to Zeir Anpin, and small letters to Malchus.

וכמו שפטוב בהתקללות אותיות הפהשבה (שהן) מבחןת ה' גבורות מ"נ"צ"פ"ך דיאפא כו' שעה למעלה מון הפהשבה שבי התקללות אותיות (שנראת מהשבה דמיונית כמו בתיינוק ובהמה כו

וזהו "זקול התור נושא" כו'. ונמצא יש ג' מרגות מהשבה שפהשבה: היא מהשבת שכל הפ"ל, ומהשבת באותיות ונקרה דיבור שפהשבה, ומהשבה דמיונית

כמו המציג דבר מה בפהשבה – בוחינת מעשה שפהשבה. ועקבו לא נקסיס' תוד רаш רחל, הוא סוף אותיות הפהשבה שבסיפור

וכנו דלי"ת רבתא – גודלה הדיבור כמו שהוא בשרשו באותיות הפהשבה, ונקרה דיבור שפהשבה שנובעים מהשבת שכל הפ"ל

ולכו קד"ת גודלה לפי שאות אחת ושתים שפהשבה כוללות מה ריבוי דיבורים, וכיודע דמה שהוחשב בפהשבה במעט רגע יצטרך להוציא בדיבור פה שעות

ואםכו מהשבה אחת כולה אחת כבאים קרבה. וגם שהוא קענות שפהשבה לנבי מחשבת של כל הפ"ל של מעלה מבחינת אותיות עדין – מכל מקום הוא בוחינת גודלה של הדיבור בכלל לנבי הפרט שמכלל אחד יוצאי מה פרטיים

וכמו "ויקרא זה אל זה" שקוראיו בפהשבה, ונקרה דיבור שפהשבה שנקרה דיבור גודל על שם בוחינת הגודלה

על זה מוריין כל האותיות הגדולות שบทנ"ה בגונן דלי"ת רבתא ואל"ף רבתא ואדם ודבריהם, וכיודע אותיות גודלות בבינה, ובינויות בזעיר אנפיו, וקטנות במלכות

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵינוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

And this is what they said: "Bereishis is also a **Maamar (utterance)," for it is known that there is a hidden Maamar and a revealed Maamar. The hidden Maamar is in thought—it is the level of speech within thought that becomes thought within speech, and thought that is actual speech is called a revealed Maamar.

And the hidden Maamar is what one thinks in letters within thought (such as "and one called to another" within thought), and it is called a Maamar because it too flows from intellectual thought, just like speech that receives from the letters of thought—which is called thought within speech.

Only that it is called a revealed Maamar, and similarly the letters of thought themselves are also called Maamar, only it is hidden.

(And the large Dalet is when speech within thought becomes the source for actual speech. Therefore, it is called the greatness of speech. And below that is speech within thought itself, which is called a hidden Maamar, still above being a source for speech.)

And this is what they said, "Bereishis is also a Maamar"—meaning Bereishis is the Beis of "Bereishis", the level of Binah, which is called the palace for the point of Chochmah—and this is the point in the palace, as is known.

And it is the root of the Ten Maamaros (utterances), as is written in the Zohar: that Abba (Chochmah) said to Imma (Binah), that she is the craftswoman (Uman), etc.

And this is the meaning of "Bereishis bara Elokim"—Imma, and the explanation of "said to Imma" is like a craftsman who is instructed to do such and such. And the craftsman has a supervisor, who is the primary builder of the building through his wisdom and will precisely.

And so it is above in the level of Elokim of Binah, nevertheless, these are called Umanah (craftswoman), as is written, "Mi bara eileh (Who created these)," and this is what is written: "Pele gever Elokim..."

וְזַהוּ שְׁאָמְרוּ בְּרָאשִׁית נִמְיָן מָאֵר הַוָּא, לְהַיּוֹת יְדֹועַ
שִׁיִּשְׁ מָאֵר סְתוּם וּמָאֵר פָּתוּת, מֵא' סְתוּם הַוָּא
בְּמַחְשָׁבָה – וְהַזָּה בְּחִינַת דִּיבּוֹר שְׁבַמַּחְשָׁבָה שְׁגַעַשָּׁה
מַחְשָׁבָה שְׁבַדִּיבּוֹר, וּמַחְשָׁבָה שְׁבַדִּיבּוֹר מַפְשֵׁשָׁה נְקַרְאָת
מָאֵר פָּתוּת בְּגִילִי

וּמָאֵר סְתוּם הַוָּא מַה שְׁחוֹשֵׁב בְּאָתִיּוֹת שְׁבַמַּחְשָׁבָה
(כְּמוֹ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה בְּמַחְשָׁבָה כֵּי), וְקָרָא מָאֵר
לְפִי שְׁגָם הַוָּא נִמְשָׁךְ מִן הַמַּחְשָׁבָת שְׁכָל הַפָּ"ל, כְּמוֹ
הַדִּיבּוֹר שְׁאָמֵךְ מַאֲקָבֵל מְאֹתִיּוֹת הַמַּחְשָׁבָה שְׁגַקְרָא
מַחְשָׁבָה שְׁבַדִּיבּוֹר

אֵלָא שְׁגַקְרָא מָאֵר פָּתוּת. וְגַם עַל ذָרָךְ זֶה מַפְשֵׁשָׁה
נְקַרְאָו אָתִיּוֹת הַמַּחְשָׁבָה מָאֵר – אֵלָא שַׁהוּא סְתוּם

וְדְלִי"ת רְבַתָּא הַוָּא כְּשַׁגְעַשָּׁה דִּיבּוֹר שְׁבַמַּחְשָׁבָה
מָקוֹר לְדִיבּוֹר, וְעַל בּוֹ נְקַרְאָת גְּדוּלַת הַדִּיבּוֹר. וְלֹמְדָה
הַוָּא מַדִּיבּוֹר שְׁבַמַּחְשָׁבָה עַצְמוֹ שְׁגַקְרָא מָאֵר סְתוּם
(לֹמְדָה מִהָּיוֹת מָקוֹר לְדִיבּוֹר עַדְין כֵּי

וְזַהוּ שְׁאָמְרוּ בְּרָאשִׁית נִמְיָן מָאֵר הַוָּא – פִּירּוֹש
בְּרָאשִׁית הַוָּא בְּבֵית דְּבָרָאשִׁית, בְּחִינַת בִּינָה שְׁגַקְרָא
הַיכֵּל לְנַקּוֹתַת חַכְמָה, וְזַהוּ נְקַוְּדָא בְּהַיְכֵלָא כֵּי כִּידּוֹעַ

וְהִיא שְׁנָשָׁה הַי' מָאֵרֹת כְּמוֹ שְׁבַתּוֹב בְּזָהָר דְּאַבָּא
'אָמֵר לְאַפְּמָא דְּאַיְהִ אָמְנָא כֵּי

וְזַהוּ בְּרָאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים – אַיְמָא כֵּי, וּפִירּוֹשָׁ אָמֵר
לְאַפְּמָא – וְעַל ذָרָךְ זֶה אַיְמָן הַבּוֹנָה מֵאוֹהֶה לְעַשׂוֹת כֵּה
וְכֵה, וְעַל הַאוֹמֵן יִשְׁמַע מִוּנָה שַׁהוּא עַקְרָבְרָבָנָה אַתָּה
הַבּוֹנָן בְּחַכְמָתוֹ וּרְצָנוֹ דִּיקָא

וְכֵה יַבּוּ לְמַעַלָּה בְּבִחִינַת אֱלֹהִים דְּכִינָה, מִכֶּל מִקּוֹם
אַלְהָה שְׁגַקְרָא אָמְנָא כְּמוֹ שְׁבַתּוֹב מֵבָרָא אַלְהָה, וְהַוָּא
מַה שְׁבַתּוֹב פָּלָא גָּבָר אֱלֹהִים כֵּי

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵינוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

And this is the level of the hidden Maamar within Binah itself, from which flows the above-mentioned intellectual thought. This is the primary hidden Maamar that truly includes many kinds of letters of thought, which is called speech within thought.

And it is like a craftsman who is instructed in specific detail about what is all included within his one thought. So too, the level of Binah is called Umanah, to instruct through particular Maamarim, through the division of letters of thought, etc.

And “Abba said to Imma” is an even more hidden level of Maamar—this is like someone instructing a craftsman, which is a more general level. And this refers to the level of Ayin of the point of Chochmah, from which “something” (yesh) will be found.

This too flows from the level of Maamar into Binah, which is called yesh, in the aspect of intellectual comprehension, as is known.

And this is the idea of the point in comprehension—Binah, etc.—and from the level of intellectual grasp comes the felt sense, called contemplation, which is intellectual thought.

And this is a hidden Maamar that includes many letters within thought, and the letters within thought are called a hidden Maamar that includes many actual speech-letters—which is the large Dalet mentioned above—until the level of Maamar in thought that is revealed, like actual speech.

And it turns out that the first and most general hidden Maamar is what “Abba said to Imma,” etc.

And this is what they said, “Bereishis—a point in the palace—is also a Maamar” from Chochmah itself, only that it is the most hidden and general Maamar of all, which includes everything.

As it says: “All of them You made with wisdom”, meaning that in one Maamar everything could be created—and that Maamar is Bereishis.

וּהֲנִנוּ בְּחִינַת מְאֻמָּר סְתוּם קְבִינָה עָצָמָה, שְׁגָנְמִישׁ מִזָּה
בְּחִינַת מְחַשְּׁבַת שְׁכֵל הַבְּנִי, שְׁגָה עַכְרַת הַמְּאֻמָּר
הַסְּתוּם מִפְּנֵשׁ שְׁכּוֹלֶל פְּמָה מִינִי אֲוֹתִיות שְׁבַמְּחַשְּׁבָה

שְׁגָנְרָא דִּיבָר שְׁבַמְּחַשְּׁבָה, וּבְרִי זֶה כָּמוֹ הַאוּמָן
שְׁמָצָנָה בְּזִרְךָ פְּרִט מִה שְׁכָלָל אֲצָלוֹ בְּמְחַשְּׁבָה אֶחָת
— כִּי בְּחִינַת בִּינָה נִקְרָאת אַוְמָן לְצָוֹת בְּמְאֻמָּרִים
'פְּרִטִים בְּהַתְּמִלְקֹות הָאֲוֹתִיות דְּמְחַשְּׁבָה כָּו'

וְאַבָּא אָמָר לְאַמָּא הוּא בְּחִינַת מְאֻמָּר סְתוּם יוֹתָר,
שְׁזָהָג כָּמוֹ שְׁמָצָנָה לְאוּמָן שְׁהָוָא בְּחִינַת כְּלִילִי יוֹתָר,
וּהֲנִנוּ בְּחִינַת אַיְ"ן דִּגְנָקְדָה חַכְמָה שְׁמָאַזְן תִּמְצָא

שְׁגָנְמִישׁ גַּם כֵּן מִבְּחִינַת מְאֻמָּר לְבִינָה שְׁגָנְרָא תִּשְׁבַּח
בְּבִחִינַת הַשְּׁגַת שְׁכֵל פִּידּוּעַ

וּזְהָוּ עֲנֵינוּ נִקְוָדָה בְּהַשְּׁפֵל — בִּינָה כָּו', וּמִבְּחִינַת הַשְּׁגַת
שְׁכֵל בְּאֶפְרַזְבָּשׁ הַנִּקְרָא עַיּוֹן שְׁהָוָא מְחַשְּׁבַת שְׁכֵל

שְׁהָוָא מְאֻמָּר סְתוּם שְׁפּוֹלֵל פְּמָה אֲוֹתִיות שְׁבַמְּחַשְּׁבָה,
וְאֲוֹתִיות שְׁבַמְּחַשְּׁבָה נִקְרָאוּ מְאֻמָּר סְתוּם שְׁפּוֹלֵל
פְּמָה אֲוֹתִיות דִּבּוֹרִים מִפְּנֵשׁ, שְׁהָוָא דְּלִי"ת רְבַתָּא
הַבְּנִי, עַד בְּחִינַת מְאֻמָּר דְּמְחַשְּׁבָה פְּתֻווֹת כְּדִיבָר
'בְּגִילְיִי רְעֵל מְנַת כָּו'

וּנוֹמָצָא מְאֻמָּר סְתוּם קְרָא שׁוֹן הַיּוֹתָר כְּלִילִי הוּא מָה
שְׁאַבָּא אָמָר לְאַמָּא כָּו

וּזְהָוּ שְׁאַמְרוּ דִּבְרָא שִׁית — נִקְוָדָה בְּהַיְכָלָא — הַבְּנִי
גַּמַּי מְאֻמָּר הוּא מְחַכְמָה עָצָמָה, אַלְאָ שְׁהָוָא מְאֻמָּר
סְתוּם וּכְלִילִי הַיּוֹתָר מִכְלָל שְׁפּוֹלֵל הַכָּל

וְכָמוֹ שְׁכַתּוֹב: כָּלִים בְּחַכְמָה עֲשִׁית — וּהֲנִנוּ שְׁבַמְּאֻמָּר
אַחַד יִכְלֶن לְהַבְּרָאות, וְהָוָא מְאֻמָּר דִּבְרָא שִׁית

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵנִי דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

Only that it was divided into ten Maamaros, and each Maamar has its own unique thought, like the Maamar "Let there be light"—it has a unique hidden thought in advance, before it comes to speech.

And its root is in the hidden Maamar of Chochmah to Binah, etc. And this is sufficient to understand.

And in truth, even the level of Chochmah itself, as it extends from its source from Ayin, is also called Maamar. And it does not refer to the Beis of Bereishis, but to the "Reishis" of Chochmah.

And initially there was the Supernal Will, because "He desires kindness." And now everything comes through the arousal from below—from Israel, who make an impression (RSM), etc.

Meaning: RSM is the level of desire and will, which is the source of Chochmah. And this is the meaning of "Blessed is He who said", meaning: He desired.

And the will is also called "concealed thought", and it is the most original hidden Maamar, and this is sufficient to understand.

And from here, we may now understand the root of the concept that "Israel do the will of the Omnipresent," etc.

And we must first preface one concept explained in Eitz Chayim—that the level of El (ל"ג), the tip of the hair of Arich Anpin, is what strikes the back of the neck of Zeir Anpin, etc., and it is divided into 613 pathways, as it is written: "The pathways of Hashem are kindness and truth," etc.

For it is known regarding the level of Zeir Anpin of Atzilus, which is the level of the middos (emotions)—Chesed, Gevurah, Tiferes—of Atzilus, that it is called by the name "substance" and "existence" of some sort of defined thing, at least of kindness, judgment, and mercy.

And it is also called drawing down (hamshachah), at least—and especially the middah of compassion, which is a level of being affected by mercy, etc.

אלא שונחלה לשורה מאמרות, וכל מאמר יש לו מחלוקת מיחד – כמו מאמר יחי אור – יש לו מחלוקת, מאמר סתום מיחד בחלוקת תחילה קדום שבא לדיבור

ושרשו במאמר סתום דוחכמה לבינה כו. וזה"ל

ובאמת גם בחלוקת ה dochma עצמה כמו שונחלה ממקורה מאין – נקראת גם כן מאמר, ולא על בית דבראשיות קאי, אלא על ראשית דוחכמה

ומתחלה הנה רצון העליון מצד כי חפץ חסד הוא, ועכשו כלו בהתערות דlatent בישראל שנ עשו ר'ש"מ כו

פירוש: ר'ש"מ הוא בחלוקת קרצון והחפץ – הפקור לדוחכמה. וזהו ברוך שאמר – כלומר שרצה

וקרצון נקרא גם פון מחלוקת סתימה, והוא מאמר הסתום היומר ראשון כו. וזה"ל

ומעטה יש להבין שרש ענן ישראלי עושין רצונו של מקום כו

ויש להזכיר מחלוקת ענן אחד המבוואר בעז חיים – בחלוקת אל קוץ דשעריך דאריך אגפין הויא המכה באחורני עיר דזעיר אגפין כו' ומתקפלג לתררי"ג ארכין כמו שכתב "ארחות הו' חסד ואמת" כו

להיות ידוע בחלוקת זעיר אגפין דאצלות – שהוא בחלוקת המדות תג"ת דאצלות – שנ Kra בשם מהו ומציאות דבר מה על כל פנים: חסד, ודיין, ורhomme

ונקרא בשם הפלגה על כל פנים – ובפרט מחת' ברוחמים שהיא בחלוקת התפעלות ברוחמים כו

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵינוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

And it is known that mercy can only apply to something that is relatable to it, but not to something that is not in the same category or kind at all.

But behold, in truth, there is no comparison to Him at all—so how is it conceivable to speak of the level of arousal of mercy, etc.?

However, the matter is known: that from the Essence of the Infinite One (Ein Sof), He is not defined by any of these middos at all—not “righteousness,” as in “He is justice,” nor “judgment,” as in “He is mercy,” etc.

And therefore, the fact that the Ten Sefiros were emanated required that there be a contraction (tzimtzum) of the Essence of the Emanator, such that He would desire and will the emanation of the Ten Sefiros—as it is said, “When it arose in His simple will to emanate...”

Then He emanated the Ten Sefiros. And if not for the fact that it rose in His simple will to emanate, He would not have emanated at all.

And it is understood from this that even the level of Kesser of every Sefirah—which is the will of that middah—is dependent on the essence of the Will of the Emanator, which is called the simple will, entirely beyond Atzilus.

And this matter may be understood by way of analogy from “my flesh I shall see.” Behold, when a person wants to be aroused with compassion, he is greatly aroused in his heart. But if he does not desire to be moved to compassion, he will not be aroused at all.

And this will and desire for this attribute—the attribute of compassion—is called the Kesser of that middah, which is above the reasoning and intellect within it.

For even if the intellect requires being moved to compassion, still, he will not be aroused if he does not desire this arousal.

And so too with the arousal of kindness or the arousal of judgment—everything depends on the will and desire, to the point that he can turn his heart from an arousal of kindness to judgment and from judgment to kindness.

ונדרען דקהרחים לא יתכו רק בדרכו שהוא מערכו –
אבל לא בדרכו שאינו מערכו וסוגו כלל

וקלא באהמת אין ערך אליו כלל, ואיך יתכו ענינו
ובחינת התפעלות קהרחים כו

אבל הענינו ידוע – אמנם עצמות אור אין-סוף לאו
מכל איננו מדות כלל – לא רק ידיע דאייה דין,
ולא משפט ידיע דאייה רחמי כו

ואם כן – מה שנאנצלו עשר ספירות – הנה ציריך
שיהינה בבחינת צמץום עצמות המאציל – שיהינה חפץ
ורוצה באצילות עשר ספירות – כמו שאמր:
כשעליה ברכזונו הפשוט להאציל כו

או האציל לעשר ספירות, ואילו לא שניה עולה
ברצונו הפשוט להאציל – לא קיה מאציל כלל

ונענץ מוכן מזה גם בבחינת הפטר של כל ספירה –
שהוא בבחינת הרצון של אורה מקה – פוליה
בעצמות רצון המאציל שנקרא רצון הפשוט
שלעליה מון האצילות לגמרי כו

ויבנו דבר זה ערך"פ (על דרך משל) מבשרי אחותה:
זהנה פאשר אדם רוצה להתפעל בקהרחים – או הוא
מתפעל בלבו מוד. אבל אם אינו חפץ בהתפעלות
קהרחים – לא יתפעל כלל

וזה הרצון והחפץ של מקה זו – מזת קהרחים –
נראה בבחינת הפטר שבה שעלעלת מון הטעם ושלח
שבה

כפי גם אם השכל יחייב להתפעל בקהרחים – מכל
מקום לא יתפעל אם אינו חפץ בהתפעלות זו

וכו בהתפעלות החסד או בהתפעלות הדין – הפל
פולוי ברכzon וחפץ, עד שיווכל להטות לבבו
מהתפעלות של חסד לדין ומדין לחסד

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵינוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

As we say, "May it be Your will before You that Your compassion conquer Your anger," etc.

And this is what is called the level of the crowns of the middos (כתירים של המידות).

However, even the levels of the crowns themselves depend on the essence of the primordial will, which is called the simple will, and it is the source that gives rise to this will—whether it be a will for compassion or not a will for compassion, and so too with chesed and gevurah.

This depends on the source of all wills, just as the middos depend on the revealed will for each one, as explained above.

And if so, the will of each middah and Sefirah depends on the essence of the will of the Emanator.

(And this is the meaning of "May the simple will before You change the will of anger and judgment to a will of kindness and compassion," and this is "[that] Your compassion conquer..." from the Master of the will, etc.)

And precisely according to the manner of the will of the essence of the Emanator, so will be the light of the Kesser of each Sefirah, until it ultimately comes into revelation in the level of Atzilus, etc. And this is sufficient.

And this is the meaning of "Remember, Hashem, Your mercy and Your kindnesses, for they are from forever"—that is, "from forever" refers to the Infinite World (Ein Sof) itself.

For the ten sefiros of Atzilus are hidden in concealment within the Essence of the Emanator, in the level of His simple will.

And originally, He desired kindness from Himself—therefore it arose in His simple will to emanate, etc.

However, afterward, it is necessary to "remember" and newly arouse the level of His simple will—that He should desire to emanate.

And this is so that the ten sefiros, hidden in the concealment of His simple will, should emerge into revelation.

כמו שאנו אומרים: "יהי רצון מלפניך שעכבר ש'כבר ש' רחמייך את פצעך" וכו'

ונזהו הזכיר בבחינת הכתירים של המדרות

אבל גם בבחינת הכתירים עצמן תלויות בעצמות רצון ההיולי וכו', שנזכיר רצון הפשט, והוא מקור המולד זה רצון – אם להיות רצון ברוחם או 'של' לא להיות רצון ברוחם – וכן בחסד וגבורת כו'

זהו תלוי במקור כל רצונות – כמו שהמדרות תלויות ברכzon הגלי לכל אחד כפ"ל ואם כן – רצון של כל מידה וספירה תלוי בעצם רצון המאziel

ונזהו שאומרים: "יהי רצון הפשות מלפניך" – לשנות רצון של כעס ודין להיות רצון של שׁס' (ורוחם, וזהו "יכבשו רחמייך" מבעל רצון וכו'

ווזקא לפי אפ"ו רצון עצמות המאziel – בק' היה אורה הכתיר של כל ספירה – עד שתבוא לידי גילוי בבחינת אצילות וכו'. וד"ל

ונזהו "זכור ה' רחמייך וחסדייך כי מעולם המה", פירוש: מעולם – מעולם האו-סוף עצמו

לפי שעשרה ספירות דאצילות גנוות בהעלם בעצמות המאziel בבחינת רצונו הפשות ומתחילה היה חפץ שׁס' מעצמו, על כן עליה ברכזונו הפשות להאziel כו'

אבל אחר בק' ארי' לזכור ולעורר מחדש לבחינת רצונו הפשות – שיזחפץ להאziel

והיא כדי שיזאו עשר ספירות הганוות בהעלם רצונו הפשות לידי גילוי

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנָנוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

It is necessary to remember and awaken His simple will—that He should desire the revelation of the ten sefiros from the concealment within His essential will.

And this is the meaning of “Remember, Hashem, Your simple will”—that Your revealed mercy and kindnesses in Atzilus are from “forever”—from the Infinite World—through Your simple will.

And remember them and bring them forth—to desire in Your simple will to bring them to revelation from concealment. And this is sufficient.

However, the cause of this remembrance—that He should remember His essential desire and will, which was “from forever,” to emanate in revelation from concealment, etc.—comes through the level of the covenant of the thirteen attributes of mercy, etc., as it says: “And Hashem passed before him and proclaimed: Hashem, Hashem...”

And now we must first preface what is written in Eitz Chayim—that the level of Tiferes in the higher degree becomes the Kesser for the lower one.

That is, it comes only from the lower third of the Tiferes of the higher, and not from its two upper thirds.

For behold, it was explained above regarding the meaning of “making” the level of Kesser of each sefirah—that it is the making of the will of a middah from a sefirah, like desiring to be aroused in kindness or mercy, or not to desire, etc.

And so it is regarding the matter of the making of the Kesser for the lower, which is the matter of creating the will and desire in the mashpia (giver) that he should desire and want the mekabel (recipient), at the very least.

And this desire and will that he wants the mekabel—its light does not come into revelation within the mekabel to be for him a light, vitality, or flow at all.

For the recipient has no knowledge of this at all—only that which is drawn to him as flow and vitality, due to the power of this will and desire that the giver desires him, that is what comes into revelation within the recipient.

אָרֵיךְ לִזְכֹּר וְלַעֲזֹר אֶת רְצׁוֹנוֹ הַפְּשׁוֹת – שִׁיחָפֵץ
בְּגִילוּי עָשָׂר סְפִירֹת מִן הַקָּלָם שְׁבָעָצָמוֹת רְצׁוֹנוֹ כֵּי

וְזֹהוּ “זָכֵר ה' לְרְצׁוֹנוֹ הַפְּשׁוֹת”, שְׁרַחְמִיךְ וְחַסְדֵיךְ
הַגְּלִילִים בְּאַצְלִילִת – מַעֲזָלָם הַמָּה, מַעֲזָלָם הַאִזְנָסָר
שְׁבָרְצֹנוֹ הַפְּשׁוֹת

וְתִזְקְרָם וְתִפְאַךְם לְחַפֵּץ בְּרְצֹנוֹ הַפְּשׁוֹת וְלַהֲבִיאֶם
לִידֵיכֶם גִּילוּי מִן הַקָּלָם. וְדו"ל

אָבֵל הַגָּהָה סִיבַת זִכְרָה זו – שִׁיזְפּוֹר עַל חַפֵּצְוֹ וּרְצֹנוֹ
הַעֲצָמִי אֲשֶׁר מַעֲזָלָם לְהַאֲצִיל בְּגִילוּי מִן הַקָּלָם כֵּי
– הַוָּא עַל-בְּדִי בְּחִינַת בְּרִיתת קִי"ג מִידּוֹת
הַרְחָמִים כֵּי, כָּמוֹ שְׁכֹתוֹב: “וַיַּעֲבֹר ה' עַל-פְּנֵיו וַיָּקֹרֵא
'ה' ה' כֵּי

וְהַגָּהָה יֵשׁ לְהַדְקִים תְּחִלָּה מִה שְׁכֹתוֹב בַּעַזְמִים –
דְּבָחִינַת תִּפְאָרָת שְׁבָעַלְיוֹן גַּנְצָה כַּתְרָה לְתַחְתּוֹן

דְּבָחִינַנוּ וּרְקִמְבָּחִינַת שְׁלִישִׁישׁ תִּפְאָרָת הַתַּחְתּוֹן שְׁבָעַלְיוֹן
– וְלֹא מַשְׁנִי שְׁלִישִׁישׁוּ הַעַלְיוֹנִים

דְּהַנָּה מַבּוֹאָר לְמַעַלָּה בְּפִירּוֹשׁ עֲשֵׂה – בְּחִינַת כַּתְרָה
דְּכָל סְפִירָה – שֶׁהָוָא עֲשֵׂית קְרַצּוֹן שֶׁל מַדָּה מִסְפִּירָה,
כָּמוֹ לְחַפֵּץ בְּהַחֲפָעוֹלֹת הַחֲסָד אוֹ הַרְחָמִים אוֹ שְׁלָלִי
לְחַפֵּץ כֵּי

וְכֵךְ הָוָא בְּעַנְיוֹן עֲשֵׂית כַּתְרָה לְתַחְתּוֹן – שֶׁהָוָא עַנְיוֹן
עֲשֵׂית קְרַצּוֹן וְהַחֲפֵץ בְּמַשְׁפִּיעַ – שִׁיחָפֵץ וְירָא
בְּמַקְבֵּל עַל כָּל פְּנִים

וְזֹה הַחֲפֵץ וְהַרְצֹן שְׁרוֹצָה בְּמַקְבֵּל – אֵין אָרוּזָה בְּאָ
בְּגִילוּי לְמַקְבֵּל לְהִיוֹת לוֹ לְאוֹר וְחַיָּה וְשִׁפְעָה כָּל

כִּי הַמַּקְבֵּל אֵינוֹ יוֹדֵעַ כָּל מִזָּה – רַק מִה שְׁגַנְמַשְׁךְ לוֹ
שִׁפְעָה וְחַיָּה מִסְבַּת כָּחֵן שֶׁל רְצֹן וְחַפֵּץ זוֹ שִׁיחָפֵץ בְּ
הַמַּשְׁפִּיעַ – הָוָא שְׁבָא לִידֵיכֶם גִּילוּי בְּמַקְבֵּל

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵנוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

It turns out that the light of this desire and will is called makif (surrounding light) over the recipient—it surrounds and crowns him from all sides in a state of concealment, even though from it and its power everything comes into the inner revelation within the recipient.

And this is what is called the Kesser of the lower—that it becomes like a crown and makif surrounding him on all sides, etc. And this is sufficient.

And this level of Kesser for the lower is made only from the Malchus of the higher, as is known.

And it is only from the level of revelation of the light and flow of the higher when it wants to be revealed below, outside of itself, in the level of letters alone—which is the level of Malchus, etc.—then it will desire and want the recipient, to bestow upon him from its revealed light, etc.

As it is said, “More than the calf wants to suckle, the cow wants to nurse”—this implies that there is a level of will and pleasure in the revelation of the light of the influence to nurse, etc.

And this is an analogy to understand how specifically from the Malchus of the higher is made the Kesser for the lower. And this is sufficient.

And even this is only from the lower third of Tiferes in the higher—for Tiferes is the mediator among the middos, in which the will is present in a constricted form of intellect within the middos.

And if so, this desire and will of the mashpia to want the mekabel comes in a constricted manner of the intellect within his middos, which is called Tiferes.

And even when this Tiferes decides, it is only from the level of revealed influence of the Tiferes—since it decides to bring the will into revelation in the form of influence to the recipient, to desire him.

This is not the will as it is in the essence of the middah itself, which is called Tiferes.

ונמצא נקרא בבחינת אור חפץ ורצון זה – בבחינת
מакיר על המקבב – שטוכבו וכותרו מפל צד בבחינת
ההעלם, גם שמאנו ומכחו הכל בא בבחינת גילוי
אור פנימי במקבב

וזה נקרא בבחינת כתר למתהון – נשעה בבחינת
כתרת ומакיר עליון מפל צד כי. ודוז"

ובבחינת כתר זה למתהון נשעה מבחן מלכות
שבעליון בלבד – פידוע

והוא רק מבחן גילוי אור שפע בעליון – כשרואה
לובא ליקי גילוי? למטה לחוץ מפני בבחינת אותיות
לבד – שהוא בבחינת המלכות כי, או יראה ויחפה
'mekabel להשפי' לו מגילוי אורו כי

כמו שאמր: "יומר מפה שעה רזה לינק –
הפרה רזה להיניק", קרי יש בבחינת רצון ומענו
בגilioי אור הפשעה להיניק כי, שמה בא סיבת
ההיפץ ורצון דמשפי' במקבב

וזה דמיון להבין איך שזוקא מבחן מלכות
שבעליון נשעה כתר למתהון. ודוז"

וגם זה – רק מבחן שליש תפארת שבעליון, כי
התפארת הוא ההפך שבסודות – שם קרצון
בצמצום השכל שבסודות

ואם כן, קרי גם בבחינת חפץ ורצון זה שבמשפי'
לחפץ במקבב – הוא בא בבחינת צמצום השכל
שבסודות שלו – שנקרא תפארת

וגם כאשר יזכיר בבחינת תפארת – אין זה רק
בחן גilioי הפשעה של התפארת – לאחר
שהוא מזכיר להיות גilioי קרצון בבחינת הפשעה
לבד לאקבב – לחפץ בו

אין זה קרצון כמו שהוא בעצם מזה זו שנתקראת
תפארת

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבִּין עֲנֵינוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

This means that never is the Kesser for the lower made from the two upper thirds of the Tiferes, but only from the lower third of it, which is the level of Netzach–Hod–Yesod of Tiferes—the level of influence downward, outside of itself, to become a Kesser for the lower. And this is sufficient.

And behold, just as by way of analogy the Kesser, which is called a crown upon the head, is made from precious stones and gems—which are from the inanimate category, but because they shine, they become an ornament upon the head—

so too, it is understood above—that in order for the supernal will to be drawn as a Kesser and crown to the recipients, as it is written: “Like a shield, You crown him with favor”, this happens through the raising of mayin nukvin (feminine waters) from the recipients.

This is like an inanimate stone that becomes refined and shines, etc., and from this is made the Kesser for the recipient himself.

And like what was said: “More than the calf wants to suckle, the cow wants to nurse.”

Nevertheless, the cow does not want to nurse unless the calf first desires—then the cow's desire to nurse is aroused, more than the calf's desire to suckle.

And so too regarding a student in relation to his teacher. That is why this analogy was said.

For certainly the yearning of the giver to bestow is greater than the yearning of the receiver to receive.

Nevertheless, the desire of the giver is not aroused except after the raising of mayin nukvin—that is, the yearning desire of the receiver to receive.

And the primary benefit of the raising of mayin nukvin by the receiver is only that it arouses the desire of the giver—that he should want and desire the recipient.

And not that it directly causes the desire to bestow, for the desire to bestow will come automatically from the desire and love the giver has for the receiver.

ונכון שאותה: שלעולם אין בוחנת כתר לתקתון
נעשרה מבחן ב' שליש עליונים שבתפארת –
אלא רק מבחן השלים התקתון שבו – שהוא
בחינת נצח-הוד-יסוד שבתפארת – שהוא בוחנת
ההשפעה לוחז ממנו להיות בוחנת כתר
לתקתון כו. ודז"ל

והנה כמו על דרך משל הפתיר שגנרא עטרה על גב
הראש – נועשית מאבנים טובות ומרגליות – שהוא
בחינת דומם רק שמאירים – על כן גענון
'תכסות על גבי הראשכו

כך יובן למעלה – שפדי נסיה נמשך בוחנת הרצון
העליו בוחנת כתר ועטרה למקבלים – כמו
שבתו: “בצגה רצון תעטרנו” כו – הוא על ידי
בחינת העלאת מ"ז ומקבלים

שזהו כמו אבן דומם שמצוך ומאר כו, ונעשה
'מזה בוחנת כתר למקביל עצמו כו
וכמו על דרך דומה מה שנאמר: “דיומר מה
”שהעגל רוזה לינק – הפרה כו
אבל אף על פי כן, אין הפרה רוזה להיניק רק
כolumbia רצון העגל רוזה בתקלה – שאו מתעורר הרצון
'בפרה להיניק יותר מרצון העגל לינק כו

וכו כך בתלמיד לגביה רבו, שכך נאמר המשל זה
דוידי תשוקת רצון הפשיע להשפייע – יותר
מתשוקת רצון המקביל למקביל

אבל פי כן – אין רצון הפשיע נמשך רק אמר
בחינת העלאת מ"ז – דתשוקת רצון המקביל למקביל
ועיקר תושחת העלאת מ"ז דמקביל – אין רק
שיתעורר רצון הפשיע – שירצה ויחוץ במקביל
בלבד

ולא שיתעורר הרצון להשפייע דזקא, שהרצון
להשפייע מפליא יבוא מזה – הרצון והחוץ שהפיע
בו בכלל

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵינוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

For even the cow's desire to nurse—that desire to bestow—is only because she has compassion for the offspring and desires him.

And above, this is what is called the Kesser of the receiver, that the giver desires him, and this is made through the raising of mayin nukvin by the receiver—

and not merely from the receiver's desire to receive flow, but in order to be attached and connected to the giver's will in a general sense.

(And it turns out there are two types of raising of mayin nukvin, which produce two types of crowns: one, raising m"n in order to receive, like a calf that wants to suckle—this draws down the will to bestow specifically;

and the second: raising m"n to the will itself in general, which also draws the will from the giver to desire the recipient in a more essential way—this is the Kesser within Kesser.

As explained elsewhere regarding “naaseh v'nishma” (we will do and we will hear)—that there were two crowns given through these two levels of raising m"n, as mentioned above. And this is sufficient.)

However, according to this, it is not possible for the will of the mashpia (giver) to be drawn forth—to desire the mekabel (recipient), which is called the Kesser for the lower—except through the raising of the will of the mekabel from below to above, as explained above.

But when the mekabel does not raise mayin nukvin at all, the radiance of the will of the mashpia is not drawn to the mekabel at all, and he will never desire him on his own.

However, sometimes the mashpia will arouse on his own to desire the mekabel, even though the mekabel has not aroused any will toward him at all.

And this is what is called zachirah (remembrance) and pekidah (visitation), like the obligation of a man to attend to his wife, etc., and similar cases. And this is sufficient.

שָׁגֵם מֵה שְׁהִפְרָה רֹצֶה לְהִגְיִיק – שֶׁהָא הַרְצָוָן
לְהַשְׁפִּיעַ – אֵין זֶה רַק מִפְנֵי שְׁמַרְחָמָת לְזַלְד וְחַפִּיצָה
'בּוּ כֵּי

וְלֹמְעָלָה, הָוּ הַגְּנָרָא בְּחִנַּת כְּמַר לְמַקְבֵּל – לְחַפֵּז
בּוּ – וְהִיא נָעָשָׂה עַל-זִקְנִי הַעֲלָאת מ"נ דְּמַקְבֵּל

וְלֹא מְרַצּוֹן הַמַּקְבֵּל לְקַבֵּל שְׁפָע בְּלִבְדֵּי, אֵלָא רַק
לְהִיּוֹת דָּבָוק וּמַקּוּשָׁר בְּרַצּוֹן עַצְמוֹ בְּכָל לְגַבֵּי
הַמְּשִׁפְעַ

וּנְמַצָּא יִשְׁ בְּ מִינֵּי הַעֲלָאות מ"נ – נְשֻׁעָוָשִׁין בְּ מִינֵּי
כְּתָרִים: אַחֲד – הַעֲלָאת מ"נ לְקַבֵּל, כְּעָגֵל שְׁרֹצֶה
לִזְקָקָא – נְשָׁנָמָשָׁה רְצֹוֹן לְהַשְׁפִּיעַ קְזָקָא

וְהַבִּית – הַעֲלָאת מ"נ בְּרַצּוֹן עַצְמוֹ סְתִּים – שְׁמַמְשִׁים
גַּם כֵּן רְצֹוֹן מִן הַמְּשִׁפְעַ לְחַפֵּז בְּמַקְבֵּל בְּבְחִנַּת
עַצְמִוֹת – וְהָוּ בְּמַר שְׁבָכְתָר

כְּמוֹ שְׁגָאָמֵר בָּמְקוּם אַחֲר בְּעֵנִין "נָעָשָׂה וּנְשָׁמָע"
שְׁהָוּ בְּ כְּתָרִים עַל-זִקְנִי בְּ הַמְּקָרְגוֹת דְּהַעֲלָאת מ"נ
פָּנַ"ל. וְדוֹ"ל

אָבֶל הַגָּה לְפִי זֶה – אֵי אָפָּשָׁר שְׁיוֹמְשָׁד רְצֹוֹן
הַמְּשִׁפְעַ לְחַפֵּז בְּמַקְבֵּל – הַגְּנָרָא בְּמַר לְמַחְתָּזָן – כִּי
אִם עַל-זִקְנִי הַעֲלָאת רְצֹוֹן דְּמַקְבֵּל מְלֻמָּה לְמַעַלָּה
פָּנַ"ל. וְדוֹ"ל

אָבֶל כִּאָשֶׁר אֵין הַמַּקְבֵּל מַעַלָּה מ"נ כָּל – אֵין הַאֲרָתָה
הַרְצָוָן דְּמַשְׁפִּיעַ נְמַשְׁכָת לְמַקְבֵּל כָּל, וְלֹא יְחַפֵּז בּוּ
בְּעַצְמוֹ לְעוֹלָם

אָבֶל לְפָעָמִים יְתַעוּרֵר הַמְּשִׁפְעַ עַצְמוֹ לְחַפֵּז בְּמַקְבֵּל
– גַּם שְׁאַיִן הַמַּקְבֵּל מְתַעוּרֵר בְּרַצּוֹן אֶלְיוֹ כָּל

וְהָוּ הַגְּנָרָא זְכִירָה וּפְקִידָה – כְּמוֹ חַיּוֹב אָדָם לְפִקּוֹד
אֶת אַשְׁתָּוֹ כֹּי, וְכֹהֵן גּוֹנָא. וְדוֹ"ל

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵינוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

And the matter is, as explained above regarding the will of each sefirah and middah: that the desire for the arousal of the middah is drawn from the primordial, simple, potential will—the source of all wills.

And so too, the will and desire of the mashpia for the mekabel is drawn from the essential, primordial simple will, which produces in him this will and this desire to desire the mekabel, even though the mekabel does not awaken this will at all.

Because such a desire and will in the mashpia comes from himself, automatically, from the simple will, etc.

However, this itself must be understood: why does it extend from the simple will to become this specific desire and will for the mekabel, etc.?

Behold, this is what is called zachirah (remembrance) and pekidah (visitation)—that He “remembers” and “attends to” the primordial will, so that from it this will and desire should extend.

And as explained above in the matter of “Zechor Hashem rachamecha” (“Remember, Hashem, Your mercies”)—that He remembers to reawaken anew His simple will to desire this specific desire and will, etc.

And the reason for this remembrance and visitation within the simple will is only because this will had already once risen within the simple will previously—

only that it must be remembered and reawakened anew. But if this matter had never before been within the simple will, then remembrance and visitation would not help at all, etc.

And the matter is because of the concept of bris (covenant) between the mashpia and the mekabel—since they already established a covenant and bond with one another.

Therefore, even if they are distant from one another for a long time, and the mekabel has not aroused any will at all—nonetheless, the mashpia remembers the covenant.

Then automatically the mashpia remembers the mekabel to awaken his simple will on his own—to once again desire this desire and will to desire the mekabel, etc. And this is sufficient.

וְעַנֵּנוּ הוּא – לְהִיוֹת אֶבֶן אֶלְעָלָה בְּבָחִינָת הַרְצָוֹן
שֶׁל כָּל סְפִירָה וּמִדָּה – מַה שָׁרוֹצָה בְּהַתְּפָעֻלָּות הַמִּדָּה
– הַוָּא גַּמְשָׁךְ מִעֵצָם הַרְצָוֹן הַהִילִי הַפְּשָׁוֹת – מַקּוֹר
'כָּל הַרְצָוֹנוֹת כָּו'

וּכְוָה הַרְצָוֹן וְהַחְפֵץ דְּמַשְׁפִיעַ בְּמַקְבֵּל – גַּמְשָׁךְ מִעֵצָם
הַרְצָוֹן הַפְּשָׁוֹת הַהִילִי – שְׁמוֹלִיד לוֹ רְצָוֹן זֶה וְחַפֵּץ
זֶה לְחַפֵּץ בְּמַקְבֵּל – גַּם שָׁאַיִן הַמַּקְבֵּל מַעֲוָרָר בְּרְצָוֹן
זֶה כָּל

מִפְנֵי שְׁחַפֵּץ וּרְצָוֹן כֹּזה בְּמַשְׁפִיעַ – בְּאָמֵעָצָמוֹ
'וּמַמְּלִיאָה מִרְצָוֹן הַפְּשָׁוֹת כָּו'

אֲכָל הִיא גּוֹפָה יֵשׁ לְהַבֵּין: לְפָה גַּמְשָׁךְ מִרְצָוֹן הַפְּשָׁוֹת
'לְהִיוֹת רְצָוֹן וְחַפֵּץ זֶה בְּמַקְבֵּל כָּו'

הַנְּהָה זֶהוּ הַגְּנָעָרָא זְכִירָה וּפְקִידָה – שְׁפּוֹקָד וּגְנָפְרָעָל
רְצָוֹן הַהִילִי – שִׁיוּמָשׁךְ מִמְּנוּ רְצָוֹן וְחַפֵּץ זֶה

וְכַנְּלָבָעָנָן זָכֵר הַ' רְחַמִּיקָ' כָּו – שְׁגָנָפְרָעָל לְעוֹזָר
'מַחְקָשׁ לְרְצָוֹן הַפְּשָׁוֹת שִׁיחַפֵּץ בְּחַפֵּץ וּרְצָוֹן זֶה כָּו'

וְסִיבַּת הַזְּכִירָה וּפְקִידָה בְּרְצָוֹן הַפְּשָׁוֹת – אֵינוֹ אֶלְאָ
מַטְעָם שְׁכָבֵר קִיה רְצָוֹן זֶה עַולָּה בְּרְצָוֹנוֹ הַפְּשָׁוֹת כֵּד

רָק שְׁאַרְיךָ לְזִכּוּר וּלְעוֹזָר מַחְקָשׁ, אֲכָל אִם לֹא קִיה
מַעֲולָם בְּרְצָוֹנוֹ הַפְּשָׁוֹת לְזִכּוּר זֶה – מַה יוּשַׁל זְכִירָה
וּפְקִידָה כָּו

וְעַנֵּנוּ הוּא – דָּזָהוּ מִפְנֵי בְּחִינָת כְּרִיתָת בְּרִית שְׁבִין
הַמַּשְׁפִיעַ לְמַקְבֵּל – שְׁכָבֵר כְּרָתוּ בְּרִית וְהַתְּקַשְׁרוֹת
זֶה לְזֶה

עַל כֵּן גַּם אִם מַתְּרַחְקִים זָמוּ רָב – וְאֵין הַמַּקְבֵּל
מַתְּעוּרָר בְּרְצָוֹן כָּל – עַם כָּל זֶה אֶת הַמַּשְׁפִיעַ גְּנָפְרָעָל
כְּרִיתָת הַפְּרִירָה

אֵין מַמְּלִיאָה גְּנָפְרָעָל הַמַּשְׁפִיעַ עַל הַמַּקְבֵּל לְעַזְרָר רְצָוֹן
הַפְּשָׁוֹת מִצְדָּךְ עַצְמוֹ – שִׁיחַפֵּשׁ מַחְקָשׁ בְּחַפֵּץ וּרְצָוֹן זֶה
לְחַפֵּץ בְּמַקְבֵּל כָּו. וְדוֹ"ל

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבִּין עֲנֵנוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַחַד

And the concept of bris (covenant) is explained elsewhere—like one who splits a thing in two equal halves, and through their joining they become one.

So too, the will between mashpia and mekabel is split: the lower half cleaves to the mekabel, and the upper half cleaves to the mashpia—

as was explained above regarding “the cow wants to nurse,” etc.

(And the Malchus of the higher, which becomes the will to bestow to the mekabel, is even higher than being just a Kesser and desire to bestow—for that is only the revelation of delight in influence to another, etc., as explained above.)

And there is an intermediary between them that always connects them—and this is the concept of bris (covenant), that they never separate, because through both of them, they become one.

And therefore the mashpia remembers the mekabel, and the mekabel remembers the mashpia, even without one having aroused the other.

(Because the simple will of the mashpia for the mekabel and the simple will of the mekabel for the mashpia have merged, and there is one unified will for both. Therefore, each one is remembered by the other’s half of the will, which is rooted in the other.)

(And as it is written elsewhere regarding the verse: “To pass you into the covenant of Hashem your G-d,” etc. And this is sufficient.)

And this is the root of the matter of the Thirteen Attributes of Mercy (Yud-Gimel Middos HaRachamim), as it is written, “And Hashem passed before him and called: Hashem, Hashem, G-d merciful...” For behold, the root of the Thirteen Attributes of Mercy is the level of the Thirteen Tufts of the Beard (Yud-Gimel Tikunei Dikna) of Arich Anpin, which extend from the level of the concealed mind (Mocha Stimaa) of Arich Anpin, which is called “His face,” as it is written: “The wisdom of a man illuminates his face.”

ונעננו כרימת ברית מבואר במקום אחר – כמו
הכורת דבר לחייבים שונים – ובאמצעות תפורה
נעשין אחיד

כג נברית הרצון שבעין המשפיע והמקבל – חייב
האחרון זבוק במקבל, וחציו הצעילון זבוק במשפיע

’כבל בעננו “הפרה רוצה להיניק” כו
ובחינת מלכות שבעלינו – שנעשה ברצון להשפיע
למקבל – גביה גם מהיות בבחינת בתר ורצון
להשפיע – שאינו עדין רק גilio הטענו בהשפעה
(ולזהותו כו’ כבל

ויש מושע בינויהם המחברם פמי, והוא עננו
הכרימת ברית – שלא בفرد, כי באמצעות שניהם
נעשין אחיד

ולכו נזכר המשפיע על המקבל והמקבל על המשפיע
– גם שלא על ידי התעוררות האחד על זלתו כו

כג נחבר רצון הפשות זמשפיע במקבל עם רצון
הפשות דמקבל במשפיע, ורצון אחיד לשבינום – על
פנו נזכר זה כל אחד ברצון מצד חציו השני שבו –
(’שיהו מזלו כו

וכמו שכתיב במקום אחר בעננו “לערכ בברית ה”
(אלקיך” כו. וזה כב

וזהו שורש עננו יג מודה רכתיב ויעבר ה על
פניו ויקרא ה ה אל רחום כו. זהנה שורש יג
מודה ר הוא בבחינת יג תפידן דא”א שנמשכו מבחינה
מו”ס דא”א שנגערא פניו וכמו שכתוב חכמת אך
תאייר פניו

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵינוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

And it is known that the ten sefirot that are hidden in the essence of the Emanator are ten sefirot that are in the essence of the simple will—just as was stated above regarding “Remember, Hashem, Your mercies,” for Your mercies and kindnesses are in the level of the kindness and mercy in the simple will, which is in the level of the infinite (Ein Sof) itself, as it is written: “The kindnesses of Hashem surely have not ended,” for His greatness is unsearchable, and likewise, His understanding is without number.

But from there, it is drawn to become a will for each of the ten revealed sefirot in the level of Atzilus, as explained earlier. And this is the meaning of “And Hashem passed”—from the essence of the will to shine into the revealed will of the emanated beings. And this is through the transmission of light from Mocha Stima, which is called “His face.”

“And He called: Hashem, Hashem”—pause—meaning that the ten sefirot which were hidden in the essence of the will now emerged as a revealed will to desire the ten revealed sefirot of Atzilus, as explained above in the interpretation of “Remember, Hashem, Your mercies and kindnesses,” which is like the desire to be moved with compassion.

And in general, it is the level of the Kesser of Ze’er Anpin, which includes the ten sefirot of Atzilus. And this is through the drawing down of light from the level of “Kutsa d’Sa’arah” (the tip of the hair) of Arich Anpin, which strikes the nape of Ze’er Anpin, etc. And it splits into 613 paths in the head of Ze’er Anpin, etc.—this being the level of Kesser of Ze’er Anpin that is formed through the mitzvos, which are called “the paths of Hashem,” as is explained elsewhere.

And likewise, there is the illumination of the face of Arich Anpin in Ze’er Anpin through the gazing of Arich Anpin upon Ze’er Anpin, as stated in the Idra Rabba. And this is the meaning of “May Hashem illuminate His face toward you,” etc. These are the 370 lights, etc., so that through this, the concealed light of the essence of the simple will within the Essence of the Emanator will come to be revealed—to desire the ten sefirot of Atzilus within Ze’er Anpin, etc.

וַיְדַעַת דֵּשֶׁר סְפִירֹת הַגּוֹנוֹת בְּעִצּוֹת הַמְּאַצִּיל הוּא
בְּחִנָּת עַשֶּׂר סְפִירֹת שֶׁהָיָה בְּבִחִנָּת עִצּוֹת הַרְצָנוֹ
הַפְּשָׁוֹת כְּמוֹ שֶׁאָמַר זָכָר כו', כִּי רַחֲמִיךְ וַחֲסִיךְ
בְּבִחִנָּת חֶסֶד וַרְחַמִּים שֶׁבְּרָצָנוֹ הַפְּשָׁוֹת שֶׁהָוָא
בְּבִחִנָּת אֵין סֻפֶּר מִמֶּנּוּ שֶׁבְּחִנָּוב חֶסֶד ה' כִּי לֹא
תִּמְנַנוּ כו', שֶׁלְגָדְלָתוֹ אֵין חֶקֶר וְכֵן לְתַבּוֹנָתוֹ אֵין מִסְפָּר
כו'

אָבֶל מִשֵּׁם נִמְשָׁךְ לְהִיּוֹת רְצָנוֹ לְכָל סְפִירָה וּסְפִירָה
הַגְּגָלָה בְּבִחִנָּת אֲצִילוֹת כו' כִּנְ"ל. וַיְהִי וַיַּעֲבֵר ה'
מִעִצּוֹת הַרְצָנוֹ לְהִיּוֹת מָאֵר בְּגִילְוִי הַרְצָנוֹ לְנִאֲצִילִים
וְהִיא עַל-זָרִי הַעֲבָרָה הַהָרָה בְּמוֹסֵד שְׁנָקָרָא פָּנִים

וַיַּקְרֵא ה' ה' פְּסִיק טַעַמָּא שִׁיצָאוּ הַעֲשָׂר סְפִירֹת
הַגּוֹנוֹת בְּעִצּוֹת הַרְצָנוֹ לְרָצָנוֹ בְּגִילְוִי לְחַפּוֹז בְּעַשְׂרָה
סְפִירֹת דְּאֲצִילוֹת הַגָּלוּוֹת וּכְנָ"ל בְּפִירּוֹשׁ זָכָר ה' כִּי
רַחֲמִיךְ וַחֲסִיךְ כו', וְהִיא כְּמוֹ לְהִיּוֹת חֶפְץ
'בְּהַתְּפָעֵלֹת הַרְחַמִּים כו'

וּבְכָל הָוָא בְּחִנָּת פֶּתַר לְז"א שְׁכֹלֶל עַשֶּׂר סְפִירֹת
דְּאֲצִילֹת, וַיְהִי עַל-זָרִי שְׁנָמָשָׁךְ הַהָרָה מְאַל בְּחִנָּת
קוֹצָא דְשַׁעַרָה דָא"א שְׁמַפְתָּה בְּעֹרֶף דָז"א כו'.
וּמִתְפָּלָג לְתִרְיָג אַרְחַיִן בְּרִישָׁא דָז"א כו', שֶׁהָוָא
בְּחִנָּת בְּמַר דָז"א שְׁנָעַשָּׂו עַל-זָרִי הַמְּאַל שְׁנָקָרָא
אַרְחוֹת הָוֵי כְמוֹ שְׁבַתּוֹב בְּמִקְומֵם אַחֲר וְקַל"ק

וְכוֹן יִשְׁ הָאָרֶת פְּנִים דָא"בּו"א בְּאַסְטְּכָלָוָתָא דָא"א
בְּז"א כְמוֹ שְׁבַתּוֹב בְּאַדְרָר, וַיְהִי יָאָר ה' פָּנָיו אֶלְיךָ
כו', וְהִן בְּחִנָּת שַׁע"ה בְּהַזְוִין כו', כִּי שְׁעַל-זָרִי הָה
יֵצֵא הָאָרֶת קָעָלָם עַצְלָם הַרְצָנוֹ הַפְּשָׁוֹת שְׁבַעֲצָמוֹת
הַמְּאַצִּיל לְזָרִי גִּילְוִי לְחַפּוֹז בְּאֲצִילֹת הַעֲשָׂר סְפִירֹת
דָז"א כו'

mitteler Rebbe

Parshas Eikev

And this is through the level of the covenant (bris) within the essence of the simple will, which is the division of the Kesser into two halves, as explained above. And from this comes the cause for the return of face-to-face (Panim b'Panim) between mashpia and mekabel, even after they became greatly distant and separated, due to the aforementioned reason, and this is understood.

And this is what is written in Eitz Chayim: that the cause for the return of Panim b'Panim of Ze'ir Anpin and Nukva is through the illumination of the supernal Kesser, like in the Thirteen Attributes of Mercy, as it is written: "And Hashem passed...," or like through the illumination of "Anochi" at the time of the giving of the Torah.

And this is [the meaning of] “Return us, Hashem, to You and we shall return”—that the return of face-to-face between Ze’ir Anpin and Nukva (which is Hashem and Knesses Yisrael) depends on Him, so to speak. And this is [also the meaning of] “Anochi stands between you and Hashem your G-d.” Therefore, [the Shabbos] is a sign “between Me and the Children of Israel,” etc.

For all of this is because of the level of the covenant (bris) in the essence of the simple will between the Essence of the Emanator and Knesses Yisrael—[a bond] in the level of essential delight and love. For “Israel arose in [His] thought” and in the essence of the simple will. And this is the essential concept of the covenant, which is the division of Kesser into halves, as it is written: “To pass into the covenant of Hashem your G-d,” as explained above, and this is understood.

And after all this, the root of the matter of “Israel accomplish the desire of their Maker” will be understood. Behold, it is known that the level of the six midot (Vav Ketzavot) of Atzilus is called the “Upper Place,” being the source for the six midot of Malchus in Beriah, Yetzirah, and Asiyah, as it is written: “Behold, there is a place with Me.” And in the language of our Sages: “He is the place of the world, but the world is not His place.” And as it is written, “Blessed is the glory of Hashem from His place,” referring to His essential place.

והוא על-ידי בינהה בראית שבעצמאות הרצון
הפשוט שזו בוחינת התוצאות הבלתי נכתר לנצחון כנ"ל
שמהו יכוא ספטה חזרת ב"פ דמשפיע ומתקבל גם
שוגריהו ונפרדו ביותר מטעם כנ"ל ודיל"ק

וזה מה שכתב בז' חיים כספת חנרת פב"פ דז"נ
הוא על-ידי בחרית הארת פתר עליון כמו ב"ג
מזה ר' דקתייב ועבור ה' כו או כמו על-ידי הארת
אנכי בזמנ מתן תורה

וזהו **קשיבנו** ה' אליך ונשובה **ובצלם פלא** בcheinת **הנערת פב' פ' דזון** שהוא **הקדוש ברוך הוא וכקננת ישראל וולך**. וזהו אנסי עוזם בינייכם ובין ה' אלקניכם **לכן** אותן **בנוי וברון בני ישראל** כו

שֶׁבֶל־זֶה הָוָא מִפְנֵי בְּחִינַת בְּרִית בְּעִצּוֹמֹת
קָרְצָוֹן הַפְּשָׁוֹט בֵּין עִצּוֹמֹת הַמְּאַצִּיל עַם כָּנָסָת יִשְׂרָאֵל
בְּבְחִינַת אֲנָכֶה בְּתֻעָוגִים הַעִצּוֹמִים כִּי יִשְׂרָאֵל עָלוּ
בְּמִקְשָׁבָה וּבְרָצָוֹן הַעִצּוֹמִים כָּוֹ, שֶׁזֶהוּ עַיְקָר עַבְדָוֹן
בְּרִית בְּרִית שֶׁהָוָא בְּחִינַת הַתְּמִלְקֹות הַכָּמָר לְחַצְאַיִן
כְּמוֹ שְׁפְתִיבָה לְעִזְרָה בְּבְרִית ה' וָזָה"ק

ואחר כל זה יובן שרש עניין יישראאל עוזשין רשות'ם
כו. הנה ידוע שבחינות ו'ק' דאצטיליות נקרא מוקם
העליזון בחינת מדור ל'ו'ק' דמלכיות בבעין כמו
שבחות הנה מוקם אתי כו' ובלשון רן'ל היא מוקומו
של עולם ואין העולם מוקומו וכמו שבחות ברוך
כבוד ה' מפקומו העצמי כו'

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵנוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

And the matter is as explained above: that the level of will to be aroused in the midot must be initiated from Above. And this comes from the level of the Owner of the simple and essential will within the Essence of the Emanator. And when a will is drawn down from there to the midot of Atzilus, it is called “the will of the Place”—that He desires and wants the Upper Place, which is called “the Place of the world,” etc., and this is understood.

And Israel are the ones who actualize this desire and will, which is called “the desire of their Maker.” That is, they draw it forth from the Essence of the simple will so that this desire and will should be drawn into the midot. Just as we say, “May it be Your will before You that Your mercy should overpower,” etc.—for Israel arose in thought and in the aforementioned simple will, in the level of the covenant. Therefore, they are mentioned with respect to His simple will to renew the will in the midot from the Essence of the simple will, specifically through the elevation of feminine waters (man) by Israel, as explained above regarding “Remember Your mercies and kindnesses,” etc., and also in the Thirteen Attributes of Mercy and the like, and this is understood.

However, behold, in this there are two levels. The first is from the perspective of the elevation of feminine waters (mayin nukvin) by Israel, due to the aspect of the covenant (bris) that they ascended in thought, as mentioned above. Through this, He is remembered on His own, spontaneously, without any arousal from below in love and awe at all.

However, even so, there must be at least an arousal related to the matter and aspect of the covenant itself, and this is only through the connection of Knesses Yisrael from below to the aspect of the essential will as well, which is called the simple will that is above reason and intellect.

And it is the aspect of love “with all your might” (בְּכָל מְאַזָּק) which is infinite, such that the vessels of the intellect and heart cannot contain it at all, since it is only the very essential and absolute will as it is in essence, not through contemplation at all, as is known.

וְהַעֲנוּנוּ הוּא פָּמְבוֹאָר לְמַעַלָּה שְׁבָחִינַת הַרְצָוֹן
לְהַחְפַּעַל בְּמַדּוֹת אַרְקִיךְ לְעַשׂוֹת מִלְמַעַלָּה וְהָוָא בְּחִינַת
בָּעֵל הַרְצָוֹן הַפְּשׁוֹת הַעֲצָמִי שְׁבָעָצָמוֹת הַמְּאַצִּילָל,
וְכַשְׁגַּמְשָׁה מִשְׁם בְּחִינַת רְצָוֹן לְמַדּוֹת דְּאַצִּילּוֹת נִקְרָא
רְצָוֹן שֶׁל מִקּוֹם שְׁחַפֵּץ וּרְזֹחָה בְּאָקוֹם הַעֲלֵיוֹן
שְׁנִקְרָא מִקּוֹמוֹ שֶׁל עַולְם כּוֹ וְזֶל"ק

וַיַּשְׂרַאֲלָהּ הַמֶּה קָעֹשֵׁין רְצָוֹן וְחַפֵּץ זוּ שְׁנִקְרָא רְשֶׁ"ם
דְּהַיְנוּ שְׁמַמְשִׁיכִים אֶתְהוּ מַעַצָּם קָרְצָוֹן הַפְּשׁוֹת
שְׁיִמְשָׁה חַפֵּץ וּרְצָוֹן זוּ בְּמַדּוֹת, וְכָמוֹ שְׁאַנְחָנוּ
אָוּמְרִים יְהִי רְצָוֹן מַלְפִנִּיקָה שְׁיִכְבְּשָׁוּ רְחַמִּיקָה כּוֹ לְפִי
שְׁיַשְׂרַאֲלָהּ עַלְוָה בְּמַחְשָׁבָה וּבְרְצָוֹן הַפְּשׁוֹת הַנְּלָל
בְּבְחִינַת בְּרִיתַת בְּרִית עַלְפָנִים נִאָמֵר עַל רְצָוֹן הַפְּשׁוֹת
לְסַדֵּשׁ הַרְצָוֹן בְּמַדּוֹת מַעַצָּם קָרְצָוֹן הַפְּשׁוֹת עַלְיִקְוָה
הַעֲלָאתָה מִן דִּישְׂרָאֵל קוֹקָא כְּנָ"ל בְּעַנְנָיו זְכוֹר וּרְחַמִּיקָה
וּמְסִירָה כּוֹ וְכָנוּ בְּיַ"ג מַדּוֹת קָרְחָמִים וּכְהַאי גּוֹנָא
וְזֶל"ק

אֵךְ הַנְּהָה יִשְׁבַּעַת בְּיַהֲבָה בְּמַרְגּוֹת, קָא' מִצְדָּכָר בְּחִינַת הַעֲלָאתָה
מִן דִּישְׂרָאֵל מִטּוּם בְּחִינַת בְּרִיתַת בְּרִית שְׁעַלְוָה
בְּמַחְשָׁבָה כּוֹ כְּנָ"ל, שְׁעַלְיִקְוָה גּוֹנְכָר מַעַצָּמוֹ
וּמְאַלְוָה בְּלִי אַתְּעַרְוֹתָא דְּלִטְפָּא בְּאוֹדֶה וּנְרָא
כָּל,

אֵךְ עַל כָּל פָּנִים אַרְקִיךְ לְהַתְּעוּרָות עַל עַנְנָיו וּבְחִינַת
בְּרִיתַת בְּרִית עַכְ"פַּ וְאֵין זוּ הָאָרֶךְ עַלְיִקְוָה הַתְּקַשְׁרוֹת
דְּכַנְסָתָה יִשְׂרָאֵל מַלְמַטָּה בְּבְחִינַת קָרְצָוֹן הַעֲצָמִי גַּמְ-כּוֹ
שְׁנִקְרָא רְצָוֹן הַפְּשׁוֹת שְׁלִמְעָלָה מִן הַשְּׁכָל וְהַטּוּם

וְהָוָא בְּחִינַת אַהֲבָת בְּכָל מְאַזָּק בְּלִי גְּבוּל שְׁלָא יְכַלְּנָה
כָּלִי הַמָּוֹת וְהַלְבָב כָּלִי לְהִיוֹתָה רָק בְּבְחִינַת רְצָוֹן
הַפְּשׁוֹת וְעֲצָמִי לְאַמְתִּתוֹ כָּמוֹ שְׁוֹהָא בְּעַצָּם קוֹקָא וְלֹא
מִצְדָּכָר הַתְּבוֹנָנוֹת כָּל כִּידּוֹעַ

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

להבין ענין דלי"ת רבתא דאית

And through this, they arouse Above also to the level of the supreme simple will that is from the essence — the supreme “with all your might” — in the aspect of Ein Sof (the Infinite), as above. This is what is called remembrance and visitation, to revisit anew the simple will due to the aspect of the covenant, as explained above.

And the second is the aspect of the elevation of feminine waters by Israel through the remembrance of their service in love and awe, through contemplation, until they reach the love “with all your heart” and “with all your soul.”

Now, these two loves are, after all, limited in the aspect of light and vessel, called “Inner Light” (or pnimi), meaning the mind and heart can contain and hold them, as is known.

Therefore, how can it be that from this elevation of feminine waters one could make it into a crown and diadem that surrounds the head — an encompassing light? Since they are in the category of inner light, how can they become the creators of the Will of the Omnipresent?

However, behold, we see that every elevation of feminine waters (Mayin Nukvin), even when it is based on intellect and reasoning, nonetheless arouses the desire of the giver to want to give and do good to the recipient—just like a cow wants to nurse when the calf wants to suckle, as explained above.

For through this, a desire is drawn into the giver to desire the recipient. (And from this desire—to desire the recipient—automatically follows the will to bestow, as explained above.)

The idea is that even though this creates a crown (Kesser) for the recipient, it only stems from the “third of Tiferes” in the giver, because it is drawn only in proportion to the elevation of the feminine waters by the recipient—based on the understanding and reasoning in his desire to receive, or to attach and connect.

ועל-ידי"ה מעוררים למעלה גם-כון לבחינת קרצון הפשטת העליון שמאchar העצם בחינת מ"ד העליון בבחינת אירסוף מפשט כנ"ל, והוא הגרא זכירה ופקידה לפקד מתקש לרצון הפשט מטעם בחינת קריית ברית כנ"ל ודו"ל

והב' בחינת העלאת מ"ז דישראל מ"ד זכרון טוב עבוקם באלהבה ויראה בהתבוננות עד שפיעים לאלהבה דבכל לבבך ובכל נפשך כו

ששתה אהבות האלה הן מגילות עכ"פ בבחינת אור וכלי שנקרא אור פנימי דהינו שמהות והלב, אקלים ומוחזקים כו פ"דיעו

ועל-כון קיאק יכול להיות מהעלאת מ"ז זה לעשות לבחינת בתר וצורה המקפת על-גביה הראש בחינת מקור מאחר שהן בבחינת אור פנימי זהאה יוכלו להיות עוזן רצונו של מקום על-ידי"ה כו

אך הנה אנו רואים שבל העלאת מ"ז גם שהו מ"ד השלב והטעם מ"מ מעורר רצון הפשט שיחפה להנין להשפייל ויליהטיב לאקבל כמו הפרה שורזה להנין, באשר העגל רוזה לינק כנ"ל

מן-שיילידי"ה נמשך בבחינת החפץ במשפטן להפוץ באקבל כו' (ומהצז זה שחפץ באקבל מAMILIA נמשך קרצון להשפייל כפ"ל).

הענין הוא גם שגשגה בבחינת בתר לאקבל כנ"ל אין זה רק מבחינת שליש תפארת שבעלון כו' להיוות נמשך רק לפ"י ערך העלאת מ"ז דאקבל לפ' החשפה והטעם שברצונו לאקבל או להידבק ולהתlxר כו

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵין דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

So too, the measure of the arousal of the desire and will of the giver to desire and cling to the recipient and bestow to him is also in measure and proportion. But this has no comparison at all to the drawing down of the essential simple will of the giver into the recipient, which is from the absolute essence of His being, and this stems from the connection of the essential will of the recipient which is above intellect and reason.

This is through the love of “with all your might” (בְּכָל מְאַזֵּךְ), which has no limit or boundary at all and is called the supernal “me’od” (very much), and is the true essential will, like it is in His very Essence—not through any contemplation at all.

(This is called “Kesser within Kesser,” as mentioned in the context of the two crowns—“we will do” and “we will hear”—as explained above.)

And this is never interrupted, even when the recipient is completely unworthy—deserving even of punishment and distance—nonetheless, the light of this simple will is never cut off, since it is of the essence, and anything of the essence never changes or ceases.

As it is written, “I have not rejected them nor abhorred them to destroy My covenant with them,” because it is an eternal covenant, for the reason stated above. (Whereas the feminine waters aroused through the service of “with all your heart,” etc., do cease from time to time.)

And since it says “they make His will,” it means they make His will into a will—as explained above. And this must be from the level of the covenant, which is the level of the essential simple will from which all desires are made, and is called Reusa d’Reusain (desire of desires) of Kesser Elyon, etc., and this is sufficient for the understanding.

(And the root of the matter of the difference between these two types of elevation of mayin nukvin (feminine waters), which each produce a crown, except that one produces a crown within a crown, etc.,

כִּי נִמְשָׁךְ עַדְךָ הַמְשִׁכָת הַחַפֵּץ וְרַצְוֹן דְּמִשְׁפֵּיעַ לְחַפּוֹץ
וְלַהֲקֵבֶק בַּמְקַבֵּל וְלַהֲשִׁפֵּיעַ לוֹ כִּי שַׁהֲיוֹ בָּמָה
וְשַׁעֲוֹר, אֲכָל אָזְן לְהָעֵד עַדְךָ כָּלֵל לְגַבֵּי בְּחִינַת הַמְשִׁכָת
הַרְצָוֹן הַפְּשָׁוֹת הַעֲצָמִי דְּמִשְׁפֵּיעַ בַּמְקַבֵּל מִצְדָּא אֲמִיתָה
עֲצָמָתוֹ שַׁהֲיוֹ מִצְדָּא הַתְּקַשְׁרוֹת עֲצָמוֹת רַצְוֹן הַמְקַבֵּל
שְׁלִמְעָלה מִן הַטּוּם כְּפָ"ל

זֶה עַל-יְדֵי אַקְבָּת בְּכָל מְאַזֵּךְ כִּי שָׁאַיִן לְזָה שְׁעִיר
וְגַבּוֹל כָּלֵל וּנוּגָרָא מִאַד הַעַלְיוֹן כְּפָ"ל, וְהַזָּה בְּחִינַת
כְּמַר הַאֲמִיתִי שַׁהֲוֹא בְּבְחִינַת מִקְרֵי לְמַקֵּר

וּנוּגָרָא כְּמַר שַׁבְּכַתְר וּכְמִשְׁ"כ בְּעַנְיָן ב' כְּתָרִים)
(דְּנַעֲשָׂה וּנְשַׁמְּעָה וּכְנָ"ל וּדְוָ"ל

וְאַיְנוּ נִפְסַק לְעוֹלָם גַּם כִּשְׁאַיִן הַמְקַבֵּל רְאוּי כָּל
אֲדֻרְבָּא רְאוּי לְעַוּנָשׁ וּלְרִיחוֹק יְתוּרָה כִּי, מ"מ לֹא
יַוּפְסַק אָזְרָה הַרְצָוֹן הַפְּשָׁוֹת הַזָּה מִאַחֲר שַׁהֲוֹא בְּבְחִינַת
עֲצָמִיות

וְכָל בְּחִינַת עֲצָמִיות אַיִן בָּו שְׁנִי וְהַפְסַק לְעוֹלָם
וּכְמִשְׁ"כ לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גַּעַלְתִּים לְהַפְרֵר בְּרִיתִי
אָזְרָה פִּי בְּרִית עַוְלָם הָוֹא מְטֻעָם הַגְּנָ"ל (מִשְׁא"כ
עַל-יְדֵי הַעַלְיוֹת מ"ז דְּעַל-יְדֵי עַבּוּדָת בְּכָל לְבָבָךְ כִּי
(נִפְסַק לְפָרָקִים כִּי).

וּמִאַחֲר שְׁאָמֵר לְשׁוֹן "עֹשֵׂין רְצָוֹנוֹ" הַרִּי עֹשֵׂין
רְצָוֹנוֹ לְרְצָוֹן כְּפָ"ל וּהַרִּי בְּהַכְּרִחָה שַׁהֲוֹא מִצְדָּא בְּחִינַת
בְּרִיתִת בְּרִית שַׁהֲוֹא בְּבְחִינַת עֲצָם הַרְצָוֹן פְּשָׁוֹת
שְׁמַמְשָׂם עֹשֵׂין כָּל רְצָוֹן וּנוּגָרָא רְעוּתָה דְּרַעַתִּין
דְּכַתְּרַעַל כִּי וּדְוָ"ל

וּשְׁרַשְׁעָן הַהְפָרֵש בֵּין ב' מִינֵּי הַעַלָּאת מ"ג הַלְלוֹ)
שְׁעוֹשִׁין בְּחִי כְּתָרָה רָק שַׁהֲזָה עֹשָׂה בְּחִי כְּתָרָה שְׁבָכָתָר
, כִּי

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵנִי דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

this can be understood in another way, namely, as it is known and explained elsewhere that the level of Kesser (Crown) includes two levels, namely Atik Yomin (A.Y.) and Arich Anpin (A.A.), and the level of Atik Yomin is considered the end of the Infinite World, while Arich Anpin is the root of the emanated ones, etc.

And the explanation of the matter is known—that it is the level of pleasure and will. For will is the level of the external expansion that is drawn toward that which one wants, etc., and pleasure is the inner dimension of that will—for why does one desire and get drawn toward that thing? It is because one finds pleasure in that thing, etc.

And the pleasure remains hidden within his essence, whereas the will comes into revealed externality and is visible to all eyes, etc.

However, when the pleasure in that thing ceases or is nullified, automatically the will is nullified and he no longer wants that thing at all.

And generally the will and pleasure are united, and they are like two equal halves, since without pleasure, will has no expansion, etc.,

and when they are joined together, they become one thing. And since pleasure is the beginning and the inwardness, therefore it is called the upper half of Kesser in general,

and the will that spreads afterward is called the lower half in it, etc. And the upper half, which is pleasure, is included and hidden in the essence and not revealed below or in the thing that is desired,

whereas the lower half, which is the expanded will, etc., is revealed and clings to the object upon which the will rests, and is visible to all, etc.

And from the illumination of this revealed will in a certain matter, like in his student and the like, then the student can awaken this will anew, since it already illuminated in him,

ה"ז יובן ע"ד אחר והוא בהיות ידוע ומובא במ"א
שבחי' הכתיר הוא כולל ב' מדריגות והוא בחיי ע"י
וא"א ובחי' ע"י נחשב מסוף עולם הא"ס ובחי' א"א
'הוא שורש לנאצלים כו

וביאור הדברים ידוע שהוא בחיי התענוג והרצון
שהרצון הוא בחיי התפשטות היצוניות הנמשכת
'לדבר ההוא שרצויה בו כו
והתענוג הוא בחיי הפשנימית של אותו הרצון דמן
מה הוא רוצה ונמשך לדבר ההוא הרי הוא מפני
'שמתענוג באותו הדבר כו

והתענוג נשאר בהעלם עצמותו והרצון הוא בא
'בגilioי היצוניות שנראה לעין כל כו

אבל בהעדר וביטול התענוג מאותו הדבר מミלא
יתבטל הרצון ולא ירצה בדבר ההוא כלל ודיל
וע"פ הרוב ממתהדים הרצון והתענוג והן כמו ב'
חציאן שווין מאחר שבلتיה התענוג אין לרצון
'התפשטות כו

ובחיבורו נעשה דבר א', ולהיות שההתענוג הוא
הראשית והפנימי ע"כ נק' הוא בחיי חזי העליון
שבכתיר בכל

ובחי' הרצון המתפשט אה"כ הוא בחיי חזי התחתון
שבו כו', ובחי' החזי העליון שהוא התענוג נכלל
ונתעלם בעצמותו ולא נגלה למטה לזרלו או בדבר
שרצויה בו

אבל בחיי חזי התחתון שהוא בחיי הרצון המתפשט
כו' הוא בא בגilioי ונדבק בדבר שהרצון חל בו
'ונגלה לעין כל כו

ומצד הארת גilioי הרצון בדבר מה כמו בתלמידיו
וכה"ג הנה יכול התלמיד לעורר רצון זה מה חדש
מאחר שכבר האיר בו

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵינוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

and this is through the student's own arousal of will toward the master, which is also revealed and drawn, just that it is drawn from below to above, as "spirit evokes spirit and draws spirit," etc.

But the pleasure within the will that remained hidden in the essence of the mashpia (influencer) — this the student cannot awaken at all, since it never shone in him, for it remained hidden in the essence of the mashpia.

(The analogy from this will be understood above concerning the two types of elevations of mayin nukvin (feminine waters), which both produce the level of the supernal Kesser, which is the level of the Supernal Will.

However, through the elevation of mayin nukvin that comes from the level of will within Chochmah (wisdom), it creates the lower half of the supernal Kesser, which is the level of Arich Anpin—the root of the emanated ones—since it already radiated within the emanated ones.

From this level, it is possible to effect something from below, as in "they shall give You a crown," etc.

But the level of Atik Yomin, which is the supernal pleasure within the Will that is included in the Essence of the Emanator and is utterly removed into the Supernal Days of Atzilus—like "the one who transfers mountains," etc.—

this cannot be elicited from below, for it is the upper half of Kesser, which is included in the Essence and is called "Kesser within Kesser" in relation to the emanated beings.

Only through the elevation of mayin nukvin of "*b'chol me'odecha*" (with all your might) specifically—which comes from the level of the covenant (bris) between the mashpia and the mekabel at the level of the Essence of Will—

then it is possible to reach even this upper half called "Kesser within Kesser," which is the level of Atik Yomin, since it is considered the end of the Infinite World—being the "delights of the King" in His very Essence—what is called the simple pleasure in the internal vessels, etc., as explained elsewhere.

והוא ע"י התעוורות רצון התלמיד אליו שהוא ג"כ בגilio והמשכה רק שנמשך אליו מלמטה למעלה כי רוח איתוי רוח ואמשיך רוחכו

אבל בחיה התענוג שברצון שנשאר בהעלם עצמות המשפייע זה לא יכול התלמיד לעורר כלל מפני שלא היא בו מעולם כי נשאר בהעלם עצמות המשפייע

הנמשל מזה יובן למעלה בשני מני הועלאות מ"ז שעוושין שניהם בcheinת כתיר העליוון שהויא בcheinת רצון העליוון

אבל על-ידי הצלאת מ"ז מצד הרצון שבחקמה נעשה חazio המקhton שבקתר אליוון שהויא בcheinת א"א שרש לנאצלים שבבר האיר בנאצלים כו'

שماזה יכול לעשנות מלמטה וכמו "כתר יתנו לך" כו'

אבל בcheinת עתיק יומין שהויא התענוג העליוון שברצון שבקכל בעצמות המאצל וגעתק ביומין עיליאון דאצליות לגמרי כו' כמו "המתק הרים" כו'

זה לא יוכל לעשנות מלמטה כי זה בcheinת חazio העליוון שבקתר שבקכל בעצם והוא בcheinת כתיר שבכתר לגבי הנאצלים כו'

אך ורק על-ידי בcheinת הצלאת מ"ז "בקכל מארך" דוקא שהויא מצד בcheinת פרית ברית שבין המשפייע ותקפיב בcheinת עצמות קרצון דוקא בנויל

אזי יוכל לעשנות גם בcheinת חazio העליוון הנה שנגרא "כתר שבקתר" שהויא בcheinת עתיק יומין

מאחר שנחשב מופוף עולם האין-סוף שהויא בcheinת "שענשי המלך" שבעצמותו ממש שנגרא "תענוג הפטוט" באח"פ כו' כמו שבקתר במקום אחר

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבִּין עֲנָנוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

And this is the essential idea of a bris (covenant)—which is the division of Kesser into two halves that become connected as one—to be as one simple Will and simple Pleasure truly, as stated above.

And therefore the Jewish people have the power to fulfill the Will of Hashem from the level of the Supernal Pleasure specifically, which is included in the Essence of Pleasure, etc., and this is sufficient explanation.

And behold, through two things the Jewish people fulfill the Will of Hashem, as mentioned above: first, through the aspect of “with all your might” (b’chol me’odecha) love, as explained above.

And likewise, it is the matter of teshuvah (repentance). For behold, the essence of teshuvah is explained in Raaya Mehemna to mean: returning the upper hei (ה) from above downward toward the vav—that is, to be from the level of Tiferes of Imma (Mother), the crown to Ze’er Anpin (Z”A), since the vav is the level of Z”A, as is known.

And the explanation of the matter is known: that the essence of teshuvah is in the heart, and the heart is the level of the middos (emotions), which correspond to Z”A.

And the level of Kesser of Z”A is the inner point of will in the heart, which is higher than the intellect within the middos, and is called *Re’usa d’Liba* (the desire of the heart), which cannot be contained in the vessel of the heart, as explained above.

And this is the level of teshuvah, which is specifically “from the depth of the heart,” as is known.

And therefore, through teshuvah specifically, the level of Kesser of Z”A is created above, as stated.

For through teshuvah in the heart of Kenesses Yisrael (the community of Israel), from below upward, in the point and depth of the heart, they arouse above the level of the upper heart of Z”A.

It results from the level of the upper hei (ה) of Binah. And this is sufficient explanation.

וְזֶה עַיְקָר עֲנָנוּ קְרִימָת בְּרִית שַׁהְוָא בְּחִינַת הַתְּמִלְקָה
הַכְּתָר לְחַצָּאִים שְׁמַתְקָשָׁרִים בְּקַשְׁר אַחֵד לְהִוָּת
בְּחִינַת רְצֹן פְּשָׁוט וְתַעֲנוֹג פְּשָׁוט אַחֵד מְפַשֵּׁש כְּנֵל

וְעַל-כֵּן בְּכָחוֹת יִשְׂרָאֵל לְעַשּׂוֹת רְצֹנוֹ שֶׁל מֶקְומָמֶכָּא
הַעֲנָג הַעֲלִילוֹן דּוֹקָא שְׁגַכְלָל בְּעַצְמוֹת הַתַּעֲנוֹג כְּוֹ
דוֹקָא לְהַיְטָבָב

וְהַגָּה עַל-יְדֵי שְׁנִי דְּבָרִים יִשְׂרָאֵל עֲוֹשִׁים רְצֹנוֹ שֶׁל
מֶקְומָמֶכָּא כְּנֵל, הָא' עַל-יְדֵי בְּחִינַת אַחֲת "בְּכָל מְאַזָּה"
הַגָּל

וְכָמוֹ כֵּן הוּא עֲנָנוּ הַתְּשׁוּבָה. דְּהַגָּה עַקְרָבָר עֲנָנוּ
הַתְּשׁוּבָה מִבּוֹאָר בְּרַעַעַא מִהִמְנָא שַׁהְוָא תְּשׁוּבָה הַ"א
עַילְאָה מְלַמְעָלָה לְמַטָּה לְגַבְיוֹ נַ"ז, דְּהַיְנוּ לְהִוָּת
מִבְּחִינַת תְּפִאָרָת דְּאַמָּא כְּתָר לְזַ"א כְּוֹ, שְׁהַזָּוּ הוּא
בְּחִינַת זַ"א כִּידּוּעַ

וּבְיאָור הַקְּבָרִים יְדוֹעַ כִּי הַגָּה עַקְרָבָר הַתְּשׁוּבָה הוּא
בְּלָב, וְהַלְבָב הָא בְּחִינַת הַמְדוֹת דּוֹזֵן

וְבְחִינַת כְּתָר לְזַ"א הוּא בְּחִינַת נְקוּדַת הַרְצָוֹן הַפְּנִימִי
שְׁבָלָב שְׁלַמְעָלָה מִן הַמוֹחִין שְׁבָמְדוֹת, וּגְקָרָא
"רְעוּתָא זְלָבָא" שְׁאֵין הַכָּלִי שֶׁל הַלְבָב בַּכּוֹל לְהַפְּלִיל
אָתוֹ כְּנֵל

וְזֶה בְּחִינַת הַתְּשׁוּבָה שַׁהְיָא מַעֲוָמָקָא דְּלָבָא דּוֹקָא
כִּידּוּעַ

וְעַל-כֵּן עַל-יְדֵי הַתְּשׁוּבָה דּוֹקָא נָעָשָׂה בְּחִינַת כְּתָר
לְזַ"א מְלַמְעָלָה כְּנֵל

כִּי עַל-יְדֵי הַתְּשׁוּבָה שְׁבָלָב דְּכַנְסָת יִשְׂרָאֵל מְלַמְטָה
לְמַעְלָה בְּבְחִינַת נְקוּדַת הַלְבָב וּמְקָבוֹן מַעֲוָרָרִים
לְמַעְלָה לְהִיּוֹת בְּחִינַת נְקוּדַת הַלְבָב הַעֲלִילוֹן דּוֹזֵן

נָעָשָׂה מִבְּחִינַת הַ"א עַילְאָה קְבִינָה וּדוֹקָא

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵינוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

And behold, it is written: "With the crown with which his mother crowned him on the day of his wedding" (Shir HaShirim), which refers to the giving of the Torah.

This too was through the self-sacrifice (mesirus nefesh) of Israel at the giving of the Torah, when with each utterance their souls left them.

For just as through teshuvah of Kenesses Yisrael the level of Kesser is drawn to Z"A, for the reason mentioned above—so too, through Torah, when Kenesses Yisrael accepts the yoke of Torah with nullification of their own will—as they said "We will do" (naaseh), just as it was at the giving of the Torah, when at each utterance [their souls departed]—through this, the essential Supernal Will, which is above intellect and the mochin within the middos of Z"A, is drawn down in a surrounding manner over the head—

as explained above regarding the tip of the hair of Arich Anpin (A"A), which splits into 613 paths at the head of Z"A—this is also the level of Kesser of Z"A, and is called "Crown of Torah."

And these two things—Torah and Teshuvah—are included in the statement that "Israel does the Will of the Omnipresent," referring to the essential will (atzmius haratzon), as mentioned above—

that it is specifically through Torah and Teshuvah that the simple will is drawn, to become the "Will of the Omnipresent," which is the level of Kesser of Z"A. And this is sufficient explanation.

And now we can understand what our Sages said: "When the Jewish people do the will of the Omnipresent, it is said, 'Strangers shall stand and pasture your flocks' (Yeshayahu 61:5); and when they do not do His will, it says, 'You shall gather your grain' (Devarim 11:14)."

For behold, it is written regarding the future: "Kings shall be your caretakers and their princesses your nurses" (Yeshayahu 49:23).

והנה כתיב "בְּעֵטרָה שְׁעִירָה לוֹ אָמוּ בַּיּוֹם חַתְּנָתוֹ" – במתן תורה כו'

שָׁהָא גַם כֵן עַל-יְדֵי מִסְרָת נִפְשָׁשׁ דִּישְׁרָאֵל בָּמְתָן תּוֹרָה כּו'

דְּכָמָו שְׁעַל-יְדֵי תְּשׁוּבָה דְּכָנַסְתִּי יִשְׂרָאֵל נִעְשָׂה בְּחִנִּית
כְּתָר לְז"א מִטְעָם הַגְּנִיל

כְּפָנָן עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה דְּכָנַסְתִּי יִשְׂרָאֵל שְׁמַקְבָּלִים עַל
תוֹרָה בְּבִטּוֹל רְצׁוֹן עָצְמֵי

כְּשַׁאֲמָרוּ "יְנַעֲשֵׂה" כֵי כֵמֵו שָׁהָה בָּמְתָן תּוֹרָה שְׁעַל
כָּל דִּיבּוֹר כּו'

שְׁעַל-יְדֵי זֶה גַם שְׁרֵצָן הַעַלְיוֹן הַעָצָמי שְׁלַמְעָלָה מֵנוֹ
הַטּוּם וּמוֹחַן שְׁפָמְדוֹת שְׁבּוֹא"בָ בְּבִחִנָּת מִקְרֵף עַל גַּבְיוֹ
הַרְאָשׁ כּו'

כְּפָנַ"ל בְּעַנְנוּ "עַל קֹצֶא דְשַׁעֲרֵי דָאַרְיךָ אַנְפִּין" כּו'
שְׁמַתְפָּלָג לְתְרִירִי"ג אַרְחֵן בְּרִישָׁא דְז"א כּו'

שָׁהָוָא בְּחִנָּת כְּתָר דְז"א גַם כֵן וּנְגַרְא "כְּתָר תּוֹרָה
כּו"

וּבָ' הַדְּבָרִים הַאֶלְהָה תּוֹרָה וְתְשׁוּבָה הַן גְּכָלְלִים בְּמָה
שָׁאָמֵר "יִשְׂרָאֵל עֲוֹשֵׂין רְצׁוֹן שֶׁל מָקוֹם" כּו'

מִבְּחִנָּת עָצְמִוֹת הַרְצָוֹן כְּפָנַ"ל

שְׁעַל-יְדֵי תּוֹרָה וְתְשׁוּבָה דְזַקָּא גַם שְׁרֵצָן הַפְּשָׁוֹט
לְהִיּוֹת בְּבִחִנָּת "רְצׁוֹן שֶׁל מָקוֹם" שָׁהָוָא בְּחִנָּת כְּתָר
לְז"א כְּפָנַ"ל וְדוֹקָךְ

וּמְעַתָּה יֵשׁ לְהַבֵּין מֵהֶן שָׁאָמֵרוּ זֶל כְּשִׁישְׁרָאֵל עֲוֹשֵׂין
רְצׁוֹן שֶׁל מָקוֹם אֶזְעָמָדוּ זְרִים וְרַעַי
צָאָנָכֶם" וּבָזָמָן שָׁאַיִן יִשְׂרָאֵל עֲוֹשֵׂין רְצׁוֹו"שׁ כְּתָבָה
וְאָסְפָתָךְ דְגַנְךָ" כּו'

דְּהַנֶּה כתיב לְעֵתִיךְ "וְקַיּוּ מֶלֶכִים אָמְנִיךְ וְשְׁרוּתִיכְךָ
מְנִיקּוּתִיךְ" כּו'

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנוּן דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

It is known that there are two levels: the level of mochin d'yenikah (infantile intellect) and mochin d'gadlus (mature intellect).

Mochin d'yenikah is the state of constricted intellect, like an infant nursing at his mother's breasts, whose intellect is confined within his emotions to very small matters—utterly minute—until he grows older, like a five- or six-year-old, who no longer needs his mother, since he has now attained mochin d'gadlus—the broad intellect to understand and comprehend with sound reasoning in all of his emotions, etc.

Similarly, in the service of Hashem, there is a state of katnus (smallness) and gadlus (greatness).

The state of gadlus is when one's emotions are aroused through contemplation of the Essence of the Infinite One (Ein Sof), beyond the chain of worlds—

of Whose greatness there is no searching or end, and this is called mochin d'gadlus.

The second level is contemplation on the entire order of histalshelus—from nothing to something—

from the beginning of all levels within the Essence of the Emanator down to the very end of all levels, etc.

And since there is absolutely no comparison between the Hishtalshelus of the Kav and the Essence (Atzrus), as is known—

therefore, the emotional arousal that comes from such contemplation is called mochin d'katnus—small-minded intellect—

like a child who becomes excited over trivial things, etc., and this is sufficient for understanding.

Now, the primary difference between them is that mochin d'gadlus is above the level of the 288 sparks refined through Chochmah,

because its focus is on bitul of the “something” to the “nothing” through contemplation of the Essence, which is beyond Hishtalshelus—

לְהַיּוֹת יְדֻעָה שִׁיש בַּמְּדֻרְגוֹת בְּחִנַּת מוֹחִין דִּינִיקָה
וּבְחִנַּת מוֹחִין דְּגָדְלוֹת

בְּחִנַּת מוֹחִין דִּינִיקָה הוּא בְּחִנַּת קָטָנוֹת הַמּוֹחִין כִּמוֹ
הַתְּינָוק שִׁינָּק מְשֻׁדֵּי אָמוֹ שְׁשָׁכְלָוּ מִצּוּמָצָם בְּמַדּוֹתָיו
בְּרַכְרָם קָטָנים מְאֹד בְּמַקְלִית הַקְּטוּנוֹת

עַד שְׁבָגָד בְּשָׁנִים כִּמוֹ בָּן הַיּוֹם וְיִשְׁאָלוּ צְרִיךְ
לְאָמוֹ שִׁיש בַּזְּבִחַנָּת מוֹחִין דְּגָדְלוֹת
שֶׁהָוָה בְּחִנַּת גָּדוֹלוֹת הַמּוֹחִין לְהַבֵּין וּלְהַשְּׁפֵיל בְּטוֹב
טֻעַם בְּכָל מַדּוֹתָיו כֵּי

כִּמוֹ כָּן יִשְׁבַּע בְּעַבּוֹתָה הַיּוֹם בְּחִנַּת קָטָנוֹת וּבְחִנַּת גָּדוֹלוֹת

בְּחִנַּת גָּדוֹלוֹת הוּא הַהְתִּפְعָלוֹת בְּמִדּוֹת מַהְתִּבְוּנוֹת
עַצְמָוֹת אָוֹרְ-אַיְ-סָוָר שְׁלָמָעָלה מִן הַהְשְׁתַּלְשָׁלוֹת

שְׁלָגְדוֹלָתוֹ אֵין חִקָּר כָּל כֵּי וּנְגַדֵּר אֵין בְּחִנַּת מוֹחִין
דְּגָדְלוֹת

וְהַבָּה הוּא הַהְבּוֹנָנוֹת בְּסָדָרִי כָּל הַהְשְׁתַּלְשָׁלוֹת מֵאַיִן
לִישְׁ

מְרַאַשׁ כֵּיל דָּרָגִין שְׁבָעָצְמוֹת הַמְּאַצִּיל עַד סָוֹף כֵּיל
דָּרָגִין כֵּי

וְלֹהִיּוֹת שָׁאַיִן עֲרוֹךְ כָּל לְהַשְּׁתַּלְשָׁלוֹת דָּקָו כֵּי לְגַבֵּי
הַעֲצָמוֹת פִּידּוּעַ

עַל כָּן נְגַדֵּר הַהְתִּפְעָלוֹת הַמּוֹהָזָה שְׁמַה הַהְתִּבְוּנוֹת זוֹאת
בְּשָׁם מוֹחִין דְּקָטוֹנוֹת

כִּמוֹ הַתְּינָוק שְׁמַתְּפָעֵל מְקֻרְבָּה קָטָנוֹ כֵּי וְדַיְךְ לְהַבֵּין
וְהַבָּה עַקְרָב הַהְפְּרָשׁ בְּגִינָּם הוּא אֲשֶׁר בְּבְחִנַּת מוֹחִין

דְּגָדְלוֹת הוּא לְמַעַלָּה מִבְּחִנַּת הַבְּרוּרִים דָּרְפָּה
שְׁבָחָמָה אַתְּבָרִירָה

לְהַיּוֹת בְּטוֹל הַיּוֹשֵׁב לֹאֵין פִּידּוּעַ מְאֹד שְׁהַהְבּוֹנָנוֹת
בְּעַצְמָוֹת דָּקָא שְׁלָמָעָלה מִהְשְׁתַּלְשָׁלוֹת דָּקָא לִישְׁ

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵינוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

where everything is absolutely insignificant—

just as a person of great intellect cannot confine himself to trivial matters that children play with, etc.

(As it is said: "In the future, He will make a keinigah [mock battle]," and as explained elsewhere on the verse, "He laughed," etc., and this is sufficient for understanding.)

But the level of mochin d'yenikah is that which refines the 288 sparks through Chochmah—

it descends to clarify and separate the good from the evil.

For the entire essence of the shattering (sheviras ha-keilim) was only due to the state of smallness—limited vessels.

And in order to repair and elevate them, it must also be from the state of smallness,

as explained elsewhere regarding the birurim: this resembles a lowly task, like cooking a pot for one's master—

he must clothe himself in the lowest garments appropriate to the degraded task.

And this is the meaning of the verse: "Who is this who comes from Edom, with reddened garments," etc.—the Shechinah was revealed with them in Edom.

And this refers to the birurim of all the exiles, whose primary labor is to refine the sparks of nogah through Torah, prayer, and mitzvos.

And this is the meaning of the verse: "You shall gather your grain"—this refers to Torah study.

Just as the gathering of grain in the physical sense is through the refinements of the 39 labors—plowing, sowing, etc.—and this is sufficient for understanding.

And this too is [the meaning of the verse] "And I will give grass in your field"—meaning, "in your field" refers to the supernal field, the level of the "orchard of apples," "the field which G-d has blessed," etc.,

and this refers to the souls of Israel, who are called "produce and grain," as it is written, "The first of His produce," etc.

דְּכָלָא חַשִּׁיב מִלְשָׁן כָּר'

כְּמוֹ עַד דְּמַי שָׁאִי אֲפָשָׁר לְבָעֵל שְׁכָל גָּדוֹל לְצַמְצָם
עַצְמָו בְּדָרְמִים פָּחוֹתִי הַעֲרָך שְׁהַתִּינּוֹק מַשְׁתַּק בְּהָם
כָּר'

כְּמוֹ שָׁאָמְרוּ דְּלָעַתִּיד יַעֲשָׂה קָנִיגָּא כָּר' וְכָמוֹ שְׁכַתּוֹב
(בָּמָקוֹם אַחֲר בְּפִרְיוֹשׁ "צָחָק עֲשָׂה" כָּר' וְדוֹ"ק לְהַבֵּין)

אֲכָל בְּחִינָת מַוחַן דִּינִיקָה הוּא אֲשֶׁר בְּחִכָּה
אַתְּבָרִירוּ

שְׁיוֹרֵד לְבָרֵר בִּירּוּרִים לְהַפְּרִיד הַרְעָם מִן הַטּוֹב כָּר'

לְהִיּוֹת כִּי כָל עַקְרָב הַשְּׁבִירָה הוּא רָק מִפְּחִינָת
הַקְּטָנוֹת שֶׁהָוָא קְטָנוֹת הַכְּלִים כָּר'

וְכָדִי לְתַקְנָם וּלְהַעֲלוֹתָם גַּם כֵּן הוּא בְּחִינָת הַקְּטָנוֹת

כְּמוֹ שְׁפָתּוֹב בָּמָקוֹם אַחֲר בְּעַנְיוֹן הַבִּירּוּרִים שָׁוֹהוּ כָּמוֹ
עֲבוּדָה נִכְרִית וּשְׁפֵלָה כָּמוֹ בְּשָׁוֹל קָרְבָּה לְרָבוֹ
שְׁמַתְלֵבָש בְּלִבּוֹשִׁים פָּחוֹתִים בִּיּוֹתָר בְּעַרְך פְּחִיתָות
הַמְּלָאָכה כָּר'

וְזֶהוּ שְׁכַתּוֹב "מַי זֶה בָּא מְאֹדָם חַמּוֹז בְּגִדִּים" כָּר'
דְּגָלוּ לְאָדוֹם שְׁכִינָה עַמְּקָם

וְזֶהוּ בְּחִינָת הַבִּירּוּרִים דָּכְל הַגָּלוּיּוֹת שְׁעִירָה קָעָבָזָה
שֶׁם אִינוּ רָק לְבָרֵר בִּירּוּרִי נֹגֵה עַל יְקִי תָּרָה תִּפְלָה
וּמְאֹת

וְזֶהוּ שְׁגָנָאָמֵר "וְאַסְפָּת דְּגָנָך" זֶה פָּלְמוֹד כָּר'

כְּמוֹ הַאַסְפָּת דְּגָנוֹ בְּגַשְׁמִיוֹת שֶׁהָוָא עַל-יְקִי הַבִּירּוּרִים
דְּלִיל"ט מְלָאָכוֹת הַזְּרָשׁ וּזְרָע כָּר' וְדוֹ"ק לְהַבֵּין

וְזֶהוּ גַּסְפָּה "וְגַתְּמִי עַשְׁב בְּשָׁדָך" פִּירּוֹש בְּשָׁדָך
בְּחִינָת שְׁדָה הַעֲלִיּוֹת בְּחִינָת מַקְלִי מְפֻוחִים שְׁדָה
אֲשֶׁר בְּרָכוּ הֵי כָּר'

וְהַנְּשָׁמֹת יִשְׂרָאֵל שְׁנַקְרָאוּ פָּרִי וְתִבְוֹאָה בְּכַתּוֹב
"רְאִשְׁתָּת תִּבּוֹאָתָה" כָּר'

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבִּין עֲנֵינוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

However, in the field there are also “sefichim” (spontaneous growths), which are the waste of the earth that grow on their own without sowing—

and these too are a type of “grass of the field,” as it is written, “He causes grass to sprout,” etc.

And from this comes the root of the souls of converts, who are drawn and cleave to Israel,

as it is written, “And they shall be joined to the House of Jacob,” like the spontaneous growths of the field, etc.

And this is [the meaning of] “I will give grass in your field”—to refine the sparks of the souls of the converts from the seventy ministering princes of nogah.

And this is through the Name Ayin-Beis (ע"ב) of Chochmah, through which all refinement takes place,

as it is written, “For a father of a multitude [Av Hamon]...” etc.

And this is the meaning of “grass” (עַשְׂבָּה)—it is the Name Ayin-Beis (ע"ב), etc.

And likewise, “And you shall gather your grain”—this refers to a higher refinement in the fruit and grain of the supernal field, etc.

However, all of this is in the state of smallness, for the level of refinement is in the level of smallness within Chochmah, for it is called “eating,” as it is written, “And you shall eat,” etc.

But the level of “mohin de-gadlus” (expanded intellect) is higher than these refinements.

And this will be specifically in the future, when all the sparks from the seventy ministers of nogah will be refined,

as it is written, “Then I will transform the nations into a clear language,” etc.

And the Jewish people will no longer need to engage at all in the service of refinement,

but rather, “strangers shall stand and pasture your flocks”—meaning that the nations of the world, who will already have been refined in the future,

they will be the ones performing the work of refinement,

אָבֶל יֵש בַּשְׁדָה גַּם־כֵן סְפִיחִים שֶׁהוּ בְּחִנָּת פִּסּוֹלָה
הָאָרֶץ שְׁצָמָחִים מַעֲצָמָן בְּלִי זְרִיעָה

וְהוּא גַּם־כֵן בְּחִנָּת עַשְׂבָּה כַּשְׁדָה כְּמוֹ שְׁפָתָוב “מַצְמִיחָה
קָצִיר” כְּרִי

וּמְהֵה שְׁזָרֶשׁ נִשְׁמָות הָגָרִים שְׁגָלִים וּמְתִדְקִים
בְּיִשְׂרָאֵל

כְּמוֹ שְׁפָתָוב “וַיַּנְפְּחָה עַל בֵּית יְעָקֹב” כְּמוֹ סְפִיחִי
הַשְׁדָה כְּרִי

וְזֹהוּ “וַיַּתְּמִתִּי עַשְׂבָּה בְּשָׁדָה” לְבָרֶר נִצְצָות נִשְׁמָות
הָגָרִים מַעַשׂ שָׁרִים קָנוֹגָה

וְהוּא עַל־בָּקָר יְשֵׁם עַיִב דְּחַכְמָה שְׁבַחַכְמָה אַפְּכָרִירִוּ
כְּמוֹ שְׁפָתָוב “כִּי אֲבִ קָמוֹן” כְּרִי

וְזֹהוּ עַשְׂבָּה יְשֵׁם עַיִב כְּרִי

וְכֵן “וְאִסְפָּת דָּגָנָה” בִּירּוֹעַ עַלְיוֹן יוֹתֵר בְּפָרִי וּתְבִיאָה
שְׁזָה קָעֵלְיוֹנָה כְּרִי

אָבֶל כָּל זֹה הוּא בְּחִנָּת הַקְּטָנוֹת שְׁתִּרְיִ בְּחִנָּת
הַבִּירּוֹעַ הוּא בְּבָחִנָּת הַקְּטָנוֹת שְׁבַחַכְמָה שְׁתִּרְיִ גָּנָרָא
אַכְּלָה כְּמוֹ שְׁפָתָוב “וְאַכְּלָתָה” כְּרִי

אָבֶל בְּחִנָּת מַזְחִין דְּגָלָות הוּא לְמַעַלָּה מִפְּחִנָּת
הַבִּירּוֹרִים הַאֲלָה

וְזֹהוּ לְעַתִּיד קָרָא שִׁיבְרָרוּ כֵּל הַנִּצְצָות מַעַשׂ
שָׁרִים קָנוֹגָה כְּמוֹ שְׁפָתָוב “וְקָרָרְוּ אֶלְיוֹן” כְּרִי הַגּוֹיִם כְּרִי

אָז אֲהַפֵּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בָּרוּחָה כְּרִי

וְלֹא יְהִי יִשְׂרָאֵל אֲרִיכִים לְעַבּוֹד כָּל בְּעִבּוֹת
הַבִּירּוֹרִים

אֶלְאָ “וְעַמְדוּ זָרִים וְרֹעִו צָנְכֶם” פִּירּוֹשׁ שָׁאוּמוֹת
הַעוֹלָם שְׁבָרְקָרְוּ לְעַתִּיד

יְהִי הִם הַעוֹבָרִים בְּבָחִנָּת הַבִּירּוֹרִים

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵינוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

which will be a refinement after refinement, etc.

But Israel will no longer do this work,

because then they will be in the state of expanded intellect, which is above the level of refinement in Chochmah, rather, only to delight in G-d, in the essence of the Emanator, which is above the world of Hishtalshelus, without any labor at all—and this is sufficient for understanding.

And this is [the meaning of] “and your princesses shall be your nursing ones”—

that even the seventy ministers of nogah, even though they will have been refined in the future,

nevertheless, they will still be in the state of “mohin d’yanika” (intellect of suckling), mentioned earlier,

doing the work of refinement—refining refinement after refinement, etc.—

which Israel is doing now. But Israel will not perform this work of smallness.

And this is [the meaning of] “and your ministers will be your nurses”—in the state of intellect of suckling.

(And what it says, “your nurses”—which implies that the suckling and smallness in Israel are the ones who nurse— meaning that from them comes the expansion—the intellect of suckling in Israel—

which comes through the refinement of the ministers that are drawn... and this is sufficient for understanding.)

And this is what our Sages of blessed memory said—that when the Jewish people do the will of their Maker, then “strangers shall stand [and pasture your flocks],” etc.

For when they do the will of their Maker, they are cleaving to the essence of the simple will within the essence of the Infinite One Himself.

Then they are above the level of the refinements of the 288 sparks, etc.,

because this is higher than the level of “shattering and rectification,” etc., as explained above.

שָׁזָהוּ לְהִיּוֹת בְּחִינַת בִּירּוֹר אַחֲרַ בִּירּוֹר כָּרִ

אָכָל יִשְׂרָאֵל לֹא יַעֲבֹד עוֹד עֲבֹדָה זוּ
לְהִיּוֹת שָׁהֵם אֶזְרָחִית מָוחִין דְּגָלּוֹת שְׁלָמָעָלה
מִבְּחִינַת בִּירּוֹר שְׁפְּחָכָמָה
כִּי אִם רָק לְהַתְעִגֵּן עַל הַ בְּבִחִינַת עֲצָמוֹת הַמְּאַצִּיל
שְׁלָמָעָלה מִן הַהַשְׁמָלְשָׁלוֹת בְּלִי עֲבֹודָת מֶלֶאָכָה כָּלְלָ
וְדוּ"ק לְהַבֵּין.

וְזֶהוּ “וְשָׂרֵיךְ מְנִיקּוֹתִיךְ”

שְׁעָ"שׁ שָׁרִים דְּנוֹגָה גַם שִׁיחָיו לְאַחֲרַ הַבִּירּוֹר לְעַתִּיד

מִכְלָ-מָקוֹם עֲדִין יְהִי בְּבִחִינַת מָוחִין דְּגָנִיקָא כְּנֶ"ל
לְעַשְׂוֹת עֲבֹודָת הַבִּירּוֹרִים לְבָרֵר בִּירּוֹר אַחֲרַ בִּירּוֹר
כָּרִ

מַה שִׁיחָרְאֵל עֹשָׂים עַכְשָׁוֹ אָכָל יִשְׂרָאֵל לֹא יַעֲבֹד
עֲבֹודָת קָטָנוֹת זוּ

וְזֶהוּ “וְשָׂרֵיךְ יְהִי מְנִיקּוֹתִיךְ” בְּבִחִינַת מָוחִין דְּגָנִיקָא
וְמַה שְׁבָתוֹב “מְנִיקּוֹתִיךְ” דְּמַשְׁמָעַ לְבִחִינַת הַגְּנִיקָה
וְהַקְּטָנוֹת שְׁבִיְשָׁנָאֵל
הַן הַמְּנִיקּוֹת דְּהַיּוּ שִׁיחָא מֵהֶם הַגְּדָלוֹת מָוחִין דְּגָנִיקָא
שְׁבִיְשָׁרָאֵל
מִצְדָּה הַבִּירּוֹרִים שְׁגָבְרָרְוּ הַשָּׁרִים שְׁדָ"ם נַעֲכֵ"ר כָּרִ
(וְדוּ"ק לְהַבֵּין)

וְזֶהוּ שָׁאָמְרוּ רְזָ"ל שְׁפָאָשָׁר יִשְׂרָאֵל עֹשָׂין רְצָוָנוֹ שֶׁל
מִקְומָ אֶזְרָחִית זְרִים כָּרִ

דְּכָאָשָׁר עֹשָׂין רְשָׁ"מּ דְּבוּקִים הֵם בְּעֲצָמוֹת הַרְצָוֹן
הַפְּשָׁוֹט שְׁבָעָצָמוֹת אַיּוֹסָוף מַפְּשִׁ

או הַן לְמַעַלָּה מִבְּחִינַת הַבִּירּוֹרִים זְרִפְ"ח כָּרִ

כִּי הַוָּא לְמַעַלָּה מִבְּחִינַת הַשְּׁבִיבָה וְהַתְּקִיּוֹן כָּרִ כְּנֶ"ל

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵינוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

However, when the Jewish people do not do the will of their Maker and are not cleaving upward—

then they descend downward to refine the refinements that are in the state of smallness, as explained above.

And then it is said, “And you shall gather your grain,” etc., and “I will give grass,” etc.—

that they refine it themselves—which is what is refined through Chochmah, as mentioned above, and this is sufficient for understanding.

(However, at first glance, the refinement of Tohu and Tikun is called “doing the will of their Maker,” as mentioned above.

And if so, then specifically when they do the will of their Maker it should say “And you shall gather,” etc.

But behold, it is explained that Torah and Teshuvah alone are called “the will of their Maker,”

because of the level of “covenant,” whose root is from the essence of the simple will.

And if so, [this aligns with] what they said—that Torah and Teshuvah preceded the world,

unlike the mitzvos, which are only now in order to refine the seventy ministers—to separate the good from the evil, etc.

And in the future, the tree of good and evil will be removed, etc.

Therefore, there is an opinion that the mitzvos will be nullified in the future—

but not the Torah, because the root of the Torah is in the level of the Essence,

which is called “the Crown of Torah,” before it came into revelation through the mitzvos in speech and action, etc.

(And what is written, “And your kings shall be your foster-fathers,” etc., implies that Torah and mitzvos too will only be in a nursing state—

for it is known that regarding Torah it is said, “By me kings reign,” etc.,

and this is [the meaning of] “princes”—Abba and Imma—as it says, “A well dug by princes,” etc.,

אבל פ"ש אין ישראל עושין רשות'ם ואינם דבוקים
למעלה מעלה

או יורדים למטה לבירור בירורים שבבחינת הקטנות
פ"ל

ואו נאמר "ואספת דגון" כו' "ונמתה עשב" כו'

ש Amberim בעצם שהוא מה שבחכמה אתפְרִירו
פ"ל ודוק

אבל לאורה בבחינת הבירור דתנו ותקון נקרא
עושים רצונו של מקום פ"ל

ואם כן דוקא בעשין רשות'ם נאמר "ואספת" כו'

אבל הרי מבואר דתורה ותשובה לבד נקרא רשות'

מצד בבחינת ברית ברית ששרשם מעם הרצון
הפשט

ואם כן אמרו דתורה ותשובה קרמה לעולם

משאיין כן המצוות שהוא רק עכשו לבירר לעם שרים
להפריד הטוב מן הרע כו'

ולעתיד אילנא לטוב ורע יתעבר כו'

על פ"נ יש מאן דאמר דמצות בטילו לעתיד

אבל לא התורה משום דשרש התורה בבחינת העם

שנקרא בתר תורה טרם באה לגלי במצוות בפה
ומעשה כו'

ומה שבתוב "וְהִי מֶלֶכִיךְ אַמְנִיךְ" כו' משמע דתורה
וממצוות גם כן יהיה רק "יְקֹוֹתִיךְ"

כידוע דבתורה נאמר "בְּיָמְלָכֵיכְ" כו'

וניהו שרים או"א כמו שבתוב "בְּאֶחָר חֶפְרוֹת שָׁרִים"
כו'

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנֵינוּ דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַחַד

and as it says, “I trained Ephraim, I took them on My arms”—like a dwarf upon a giant—and this is sufficient for understanding.)

וכמו שכתבו “אנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועתי” פננס על גבי הענק ודו"ק להבין

[NOTE Summary

The discourse begins by analyzing the large letter *Daled* in the word *Echad*, symbolizing the elevation of Malchus (sovereignty) as it emerges from the lower concealment of the back of Imma (Bina) and becomes a source of revelation. This corresponds to the spiritual function of Leah, representing hidden divine speech. The verse where “*אַבְשָׁרִי אֲחִזָּה אֶלְוֹנָה*” is interpreted to mean that the human form—particularly its mind and heart—reflects the Divine system of inner and outer will. The intellect serves the emotions, which in turn are channels for divine expression.

The discourse distinguishes between two major forms of spiritual arousal from below (*isarusa d'le'tata*) that elicit Divine Will (*Ratzon Elyon*):

1. The first is rooted in the essential connection of souls to G-d's infinite will. This corresponds to the idea that the Jewish people were “thought of” before creation and forged a *bris* (covenant) that transcends intellect. Here, even without active meditation, G-d “remembers” the soul's essence.
2. The second level involves emotional and intellectual engagement—through awe and love derived from deep contemplation. These are called “*or pnimi*” (inner light), since the mind and heart serve as vessels for G-dly light. However, since they are limited, they cannot elicit the *makif* (surrounding light) of Kesser unless connected to a higher, boundless force.

To bridge these two, the discourse explains how *mesirus nefesh* (self-sacrifice) rooted in *b'chol me'odecha* (love beyond limits) activates the deepest Divine desire—Kesser Sheb'Kesser. This is described as “*Zechirah*” and “*Pekidah*” (Divine remembering) in its highest form, beyond even spiritual contemplation. It is accessible through sincere covenantal attachment that transcends understanding.

These two modes of arousal also correspond to two levels of Divine Crown (*Kesser*):

- The lower half, represented by *Arich Anpin* (external will), can be elicited by contemplation and service.
- The upper half, *Atik Yomin* (pure delight, or internal will), cannot be drawn down unless the soul itself taps into its own essential root in Divine delight, which occurs through the deepest love and *mesirus nefesh*.

The Mitteler Rebbe also elaborates on how *teshuvah* reaches the level of “*Kesser to Ze'er Anpin*” through the depth of the heart (*ra'usa d'liba*), and how this is reflected in the reshaping of the *heh* of Hashem's name back

Mitteler Rebbe

Parshas Eikev

לְהַבֵּין עֲנִין דְּלִי"ת רְבַתָּא דְּאַתָּה

to its supernal state. This transformation reflects the process of inner change and realignment with the essential Divine Will. He connects this to the revelation at Mount Sinai—“*נעשה ונשמע*”—where the Jews experienced soul-nullification and drew down Divine Will as a crown (*atarah*) on the head of Ze'er Anpin.

Finally, the Rebbe reveals that in the time to come, when Israel fully does the will of G-d from the level of Kesser, all forms of spiritual service involving *birurim* (refinements of sparks through toil) will no longer be necessary. Instead, the nations of the world will take over this work as subordinates, while Israel will bask in the pure delight of *Atik*, engaging only in *oneg* (delight) and spiritual elevation. This is the meaning of “*וְעַמְּדָה וּרְאֵי צָאנָם*”, with the nations serving as spiritual shepherds in place of Israel's former toil.

Practical Takeaway

True connection to G-d is not limited to our understanding or even emotional experience—it lies in our essential bond with Him as His children, bound by an eternal covenant. Even when our minds are dull or our hearts unmoved, we can still arouse the deepest Divine Will through sincere surrender, commitment, and willingness to serve beyond comprehension. In times of Teshuvah or when striving to live with Torah at the center, the depth of our desire—not merely its form—can transform our relationship with G-d and elevate all creation.

Chassidic Story

In the year 5580 (1820), while the Mitteler Rebbe was delivering a discourse on *Kesser Elyon* in Lubavitch, a simple chassid named Zalman, a farmer from a nearby village, happened to enter the Rebbe's beis midrash. He was unlearned but deeply pious. That morning, before arriving, he had whispered during *Shema*, “Master of the world, I don't know how to think deep thoughts—but I'm Yours. Take my heart.”

When the Rebbe later finished the maamar, he suddenly turned and said: “Sometimes, a whisper from the heart of a farmer draws down more of the Kesser Elyon than pages of learning.” The Rebbe then sent a messenger to that chassid's home with wine and a message: “You crowned your King today.”

(Source: *Sichos HaMitteler Rebbe*, anecdotes from Chassidim of that era)

END NOTE]